

Nr 53

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i uppbördsförordningen, m. m. jämte motioner.

I en den 31 mars 1967 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 130, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen följande förslag till

1) förordning om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272);

2) förordning om ändrad lydelse av 5 § 1 mom. förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter;

3) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

4) förordning angående ändrad lydelse av 8 § och 12 § 1 mom. förordningen den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt;

5) förordning angående ändrad lydelse av 1 § 2 mom. förordningen den 31 december 1945 (nr 903) om utdebitering av tingshusmedel;

6) förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt;

7) lag angående ändring i lagen den 26 oktober 1951 (nr 691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan;

8) förordning om ändrad lydelse av 5 § förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst;

9) förordning angående ändring i förordningen den 6 juni 1952 (nr 410) med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall;

10) lag om ändrad lydelse av 72 § landstingslagen den 14 maj 1954 (nr 319);

11) förordning angående ändrad lydelse av 14 § 2 mom. och 20 § förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt;

12) förordning angående ändrad lydelse av 55 och 58 §§ förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt;

13) förordning om ändrad lydelse av 8 § förordningen den 18 december 1959 (nr 551) angående beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring;

14) förordning om ändrad lydelse av 17 och 40 §§ förordningen den 18 december 1959 (nr 552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.;

15) lag angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 25 maj 1962 (nr 398) om finansiering av folkpensioneringen;

16) förordning angående ändrad lydelse av 10 § förordningen den 21 maj 1965 (nr 153) om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

På grundval av uppbördsutredningens betänkande »Uppbördsfrågor» (SOU 1965: 23) framläggs i propositionen ett flertal förslag i syfte att förbättra skatteuppbörden. Bl. a. föreslås att ett allmänt ombud skall förordnas i varje län för att föra det allmännas talan i vissa uppbörds-mål. Vidare förordas vidgade möjligheter för de skattskyldiga att få anstånd med skattebetalning. Förslaget innebär bl. a. att anståndsfrågan i tvistiga taxeringsmål i motsats till vad nu gäller skall bedömas oberoende av taxeringsintendentens ställningstagande. Ändrade bestämmelser rörande vissa skatteavdrag föreslås. Avdrag på retroaktiva lönebelopp, ackordsersättningar o. d. föreslås ske enligt särskild tabell som fastställs av centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden. Om skattskyldig inte lämnar debetsedel på preliminär skatt skall avdrag enligt förslaget i allmänhet göras enligt preliminärskatttabellen på arbetsgivarens hemort, varvid avdragsbeloppet förhöjs med 10 %. Lämnas inte debetsedel på kvarstående skatt föreslås skatteavdrag för sådan skatt skola ske med samma belopp som det samtidiga avdraget för preliminär skatt. Kvarstående och tillkommande skatt under 10 kr. föreslås inte skola uttas. Likaså avses överskjutande preliminär skatt under 10 kr. inte skola återbetalas.

Den nuvarande restavgiften, 4 %, som utgår när skatt inte betalas i rätt tid och ordning, lämnas i propositionen oförändrad. Som komplettering till restavgiften framläggs dock förslag om en s. k. tilläggsavgift som skall utgå när fordran på arbetsgivare för arbetstagares skatt varit obetald längre tid. För att effektivisera skatteuppbörden föreslås bl. a. möjlighet att ta ut arbetstagares skatt av den som handlar på arbetsgivarens vägnar. I förenklande och förtydligande syfte föreslås ändrade regler beträffande omdebitering, avkortning, restitution och preskription av skatt. Ränte-frågor i samband med debitering av skatt behandlas också i propositionen.

Vidare föreslås bestämmelser om skatteavdrag på konkursgäldenärs in-

komst. Även detta förslag grundar sig på ett betänkande av uppborädsutredningen (Stencil Fi 1966: 7).

I anledning av riksdagens principbeslut år 1963 om övergång till datamaskinsystem (ADB-system) inom bl. a. taxerings- och uppborädsväsendet föreslås slutligen ett flertal i huvudsak tekniska ändringar i ett antal andra författningar som berör taxerings- och uppborädsfrågor.

De ovannämnda författningsförslagen är av följande lydelse.

**1) Förslag
till
Förordning
om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)**

Härigenom förordnas, *dels* att 32 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 skall upphöra att gälla, *dels* att 2 § 2 mom., 3 § 2 mom., 4 § 1 mom., 7, 10, 12, 22, 23 och 26 §§, 27 § 3 mom., 28, 31, 33, 35, 37 och 38 §§, 39 § 1 mom., 40 §, 41 § 1 mom., 44 §, 45 § 1 mom., 48 § 1 och 2 mom., 49 och 50 §§, 53 § 1 och 3 mom., 54 §, 56 § 1 och 4 mom., 57 §, 58 § 1 mom., 68 § 1, 2 och 5 mom., 69 §, 70 § 2 mom., 71, 75, 83 och 84 §§, 85 § 1 mom., 86, 87 och 88 §§, punkt 5 av anvisningarna till 39 §, anvisningarna till 40 och 41 §§, punkt 1 av anvisningarna till 45 § samt anvisningarna till 49 § samma förordning¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, *dels* att till 45 § förordningen skall fogas ett nytt moment, betecknat 3 mom., och till 69 § förordningen skall fogas ett nytt moment, betecknat 3 mom., av nedan angiven lydelse, och *dels* att i nämnda förordning skall införas två nya paragrafer, betecknade 72 a och 77 a §§, av nedan angiven lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

2 m o m. I denna förordning förstås med slutlig skatt: skatt, som debiteras på grund av sådant *taxeringsbeslut* eller sådan för debitering *överlämnad handling, som kommit den lokala skattemyndigheten tillhanda senast den 20 november under taxeringsåret;*

preliminär skatt: — — — — — slutlig skatt;

kvarstående skatt: — — — — — slutlig skatt;

tillkommande skatt: *dels* skatt som debiteras på grund av sådant *taxeringsbeslut, som kommit den lokala skattemyndigheten tillhanda efter den 20 november under taxeringsåret, dels* skatt som påföres på grund av eftertaxering, *dels* ock skatt som utöver tidigare påförd

slutlig skatt: skatt som påförs vid den årliga debiteringen på grund av *taxeringsnämnds beslut eller på grund av annat beslut som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering;*

tillkommande skatt: skatt som skall *erläggas* på grund av eftertaxering eller *enligt beslut om debitering sedan påföringen av slutlig skatt avslutats.*

¹ Senaste [lydelse av 2 § 2 mom., 44 §, 53 § 1 mom., 57 §, 68 § 1 mom. och 83 § se 1966:243, av 3 § 2 mom., 22, 26, 31 och 35 §§, 48 § 1 och 2 mom. samt 84 § se 1954:340, av 4 § 1 mom. se 1965:80, av 10 § se 1963:300, av 23 och 33 §§ samt punkt 5 av anvisningarna till 39 § se 1964:354, av 27 § 3 mom. se 1959:558, av 39 § 1 mom. och anvisningarna till 40 § se 1962:666, av 40 §, 56 § 1 mom. och 68 § 5 mom. se 1958:300, av 49 § 1 mom. se 1962:194, av 58 § 1 mom. och 69 § 2 mom. se 1959:174, av 68 § 2 mom., 70 §² 2 mom. och 86 § se 1961:314 samt av 69 § 1 mom. se 1960:155.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

skatt skall erläggas på grund av beslut rörande ändrad debitering;

inkomstår: det — — — — — föregått taxeringsåret;
 uppbördsår: tiden — — — — — nästföljande år.

3 §.

2 mom. Preliminär skatt — — — — — preliminär B-skatt.

1. Preliminär A-skatt — — — — — bedriven rörelse.

Med tjänst — — — — — till avdrag.

Preliminär A-skatt skall utgå med belopp som angives i skattetabell, varom i 4 § förmåles, eller med den procent av inkomsten, varom i 7 § och 40 § andra stycket sägs. I särskilda fall må lokal skattemyndighet föreskriva annan beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som angivas i 7, 12 eller 40 §. I särskilda fall må lokal skattemyndighet föreskriva annan beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

Är den, — — — — — av tjänst.

Är i — — — — — preliminär A-skatt.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatteavdrag skall jämnas till närmast högre hela kronal.

2. Preliminär B-skatt — — — — — särskild debitering.

4 §.

1 mom. Har lokal — — — — — sådana tabeller.

Skattetabellerna skola — — — — — statlig inkomstskatt.

Tabellerna skola icke upptaga preliminär skatt för belopp, som motsvarar en till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst, understigande tvåtusenfyrhundra kronor, eller till sådan skatt beskattningsbar inkomst understigande etthundra kronor. Inkomstbelopp och skattebelopp skola angivas i helt antal kronor.

7 §.

Då inkomst av tjänst icke avser bestämd tidsperiod eller icke uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, skall preliminär A-skatt, därest annat icke föreskrivits, utgå med tjugufem procent av inkomsten

För inkomst av tjänst, som icke avser bestämd tidsperiod eller icke uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, skall utgå preliminär A-skatt med trettio procent av inkomsten.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

23 §.

Skatt skall — — — — — under uppbördstermin.

Uppbördsterminerna under — — — — — mån förskjutes.

Centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden må om särskilda omständigheter därtill föranleda, efter *generalpoststyrelsens* hörande, föreskriva att uppbördstermin under viss månad skall infalla under annan tid än nyss sagts.

Centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden må om särskilda omständigheter därtill föranleda, efter *poststyrelsens* hörande, föreskriva att uppbördstermin under viss månad skall infalla under annan tid än nyss sagts.

26 §.

Preliminär B-skatt skall debiteras i en gemensam post, *därvid* skattebeloppet avrundas till det närmast lägre hela krontal, *vilket* utan att öretal uppkommer är jämnt delbart med antalet av de uppbördstermin *varunder* skatten *skall förfalla* till betalning. *Preliminär* skatt, som icke uppgår till *sex*tio kronor i hemortskommunen eller till *två*hundra kronor i annan kommun än hemortskommunen, *skall icke påföras* med mindre den skattskyldige så begär.

Preliminär B-skatt skall debiteras i en gemensam post. Skattebeloppet avrundas till det närmast lägre hela krontal, *som* utan att öretal uppkommer är jämnt delbart med antalet av de uppbördstermin *under vilka* skatten *förfaller* till betalning. Skatt som icke uppgår till *trehundra* kronor *påföres* icke.

Preliminär B-skatt — — — — — under uppbördsåret.

27 §.

3 m o m. Överstiger skattskyldigs — — — efter inkomståret.

Har slutlig eller kvarstående skatt blivit påförd med oriktigt belopp genom fel vid debiteringen eller har preliminär skatt blivit tillgodoräknad med felaktigt belopp eller skal kvarstående skatt under annan anledning nedsättas, skall ny beräkning av ränta göras enligt första stycket.

Vad i denna förordning *stadgas* angående kvarstående skatt *skall*, där icke annat angives, äga motsvarande tillämpning beträffande i *föregående* stycke *omförd* ränta.

Bestämmelserna i denna förordning om kvarstående och *tillkommande* skatt äga, där icke annat angives, motsvarande tillämpning beträffande ränta *enligt detta moment.*

28 §.

Kvarstående skatt, *som icke uppgår till minst fem* kronor, *skall icke erläggas.*

Kvarstående skatt *under tio* kronor *utlages* icke.

Kvarstående skatt *skall förfalla* till betalning:

Kvarstående skatt *förfaller* till betalning:

om *skattens belopp* uppgår till högst *femtio* kronor, under den förs-

under den första uppbördsterminen under uppbördsåret näst efter

(Nuvarande lydelse)

ta uppbördsterminen under uppbördsåret näst efter taxeringsåret; samt

om *skattens belopp* överstiger femtio kronor, med lika belopp under vardera av de båda första uppbördsterminerna under nämnda uppbördsår, dock att belopp, som *skall förfalla* under den *senare* terminen, *skall* avrundas till närmast lägre hela antal kronor, *därvid* återstoden *skall förfalla* under den *förra* terminen.

(Föreslagen lydelse)

taxeringsåret, om *skatten* uppgår till högst *tvåhundra* kronor; samt

med lika belopp under vardera av de båda första uppbördsterminerna under nämnda uppbördsår, om *skatten* överstiger *tvåhundra* kronor, dock att belopp, som *förfaller* under den *förra* terminen, avrundas till närmast lägre hela antal kronor, *varvid* återstoden *förfaller* under den *senare* terminen.

31 §.

Debitering av tillkommande skatt *skall ske* efter samma grunder, som gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt, *dock att* vid debitering på grund av eftertaxering *skall* iakttagas *vad* i 63 § kommunalskattelagen *finnes stadgat*.

Debitering av *skatteposter i samband med uträknande* av tillkommande skatt *sker* efter samma grunder, som gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt. Vid debitering på grund av eftertaxering iakttagas *bestämmelserna* i 63 § kommunalskattelagen.

Sänkning av viss skatt vid ändrad debitering avräknas mot höjning av annan skatt till följd av ändringen. Tillkommande skatt under tio kronor uttages icke.

Tillkommande skatt — — — — — — — — — — 28 § sägs.

33 §.

För skattskyldig skall utfärdas debetsedel, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt *samt* för tillkommande skatt. *Debetsedel skall upptaga å uppbördsåret eller i debiteringslängden angivna uppgifter.* Vid debetsedel skola *vara fogade* skatteanvisningar, avsedda för inbetalning av skatt.

Vid debetsedel, avseende preliminär skatt, skall därjämte vara fogat skattekort, upptagande å debetsedeln angivna uppgifter *angående* den skattskyldige *och det slag av skatt, som påförts honom.* *Upptager debetsedeln uppgift angående tillämplig skatttabell och kolumn i tabellen, skall jämväl nämnda uppgift angivas å skattekortet.* Vid de-

För skattskyldig skall utfärdas debetsedel, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt *och* för tillkommande skatt. Vid debetsedel skola *fogas* skatteanvisningar avsedda för inbetalning av skatt *och, om så är påkallat,* skattekort, upptagande å debetsedeln angivna uppgifter *om* den skattskyldige, *och skatttabell.*

Närmare föreskrifter om debetsedel och handlingar som skola fogas till debetsedel meddelas av Kungl. Maj:t.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

betsedeln skall i sist angivet fall fogas ett exemplar av tabellen i fråga.

Debetsedel med — — — — — fastställt formulär.

35 §.

Debetsedel å slutlig skatt skall senast den 15 december under taxeringsåret med *posten utan kostnad* för den skattskyldige tillställas *denne under adress som är angiven i mantalslängd, taxeringslängd eller befolkningsregistret eller anmälts till den lokala skattemyndigheten.*

Debetsedel, avseende — — — — — under inkomståret.

Har skattskyldig tidigare icke haft inkomst, för vilken preliminär A-skatt *skolat utgöras, men börjar han* under inkomståret *uppbära* sådan inkomst, skall han ofördröjligen göra anmälan därom hos vederbörande lokala skattemyndighet. Denna har att *under i anmälningen uppgiven eller eljest känd adress till den skattskyldige skyndsamt översända debetsedel.*

Debetsedel å slutlig skatt skall tillställas den skattskyldige senast den 15 december under taxeringsåret.

Uppbär skattskyldig, som tidigare icke haft inkomst för vilken preliminär A-skatt *uttages*, sådan inkomst under inkomståret, skall han ofördröjligen göra anmälan därom hos vederbörande lokala skattemyndighet. Denna har att skyndsamt *sända* debetsedel till den skattskyldige.

37 §.

Därest skattskyldig som icke senast fem dagar efter den tidpunkt, som i 35 § första eller andra stycket eller i 36 § första stycket angives, erhållit vederbörlig debetsedel, hos *den lokala skattemyndigheten gör anmälan härom, åligger det denna att, om debetsedel bort utfärdas, under i anmälningen uppgiven eller eljest känd adress ofördröjligen översända sådan till den skattskyldige.* Anmälan, som här avses, bör göras senast tio dagar efter nyssnämnda tidpunkt.

Anmäler skattskyldig hos *lokal skattemyndighet, att han icke erhållit vederbörlig debetsedel sedan fem dagar förflutit* efter den tidpunkt som angives i 35 § första eller andra stycket eller i 36 § första stycket, *skall myndigheten ofördröjligen tillställa den skattskyldige sådan debetsedel som bort utfärdas.* Anmälan, som här avses, bör göras senast tio dagar efter nyssnämnda tidpunkt.

38 §.

Skattskyldig äger hos vederbörande lokala skattemyndighet, då behov av ytterligare skatteanvisningar föreligger eller anledning eljest uppkommit, *göra framställning om utfärdande av duplettdebetsedel.* Har sådan *framställning gjorts, skall duplettdebetsedel skyndsamt över-*

Skattskyldig äger hos vederbörande lokala skattemyndighet *utfå duplettdebetsedel, då behov av ytterligare skatteanvisningar föreligger eller anledning eljest uppkommit.* Duplettdebetsedel skall skyndsamt *sändas till den skattskyldige.*

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

sändas till den skattskyldige under i framställningen uppgiven eller eljest känd adress.

39 §.

1 m o m. Vid utbetalning — — — **erlägga** (s k a t t e a v d r a g).

Har arbetstagare, vilken har att vidkännas skatteavdrag för preliminär A-skatt, att erlägga kvarstående skatt, som påförts i *kommun där han mantalsskrivits* för året näst före taxeringsåret, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön verkställa skatteavdrag *jämväl* för *gäldande* av sådan skatt. Avdragskyldighet föreligger dock icke, därest anställningen är avsedd att vara kortare tid än en vecka. För *gäldande* av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga belopp, *motsvarande* så stor del av den under nästföljande uppbördstermin förfallande skatten, som med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av den månad, då *nämnda uppbördstermin* infaller, belöper å utbetalningstillfället. Belopp, som avdrages vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden avdragas vid det första utbetalningstillfället.

Kungl. Maj:t — — — — — — — — — — stycke sägs.

40 §.

Det åligger arbetstagare, som skall *erlägga* preliminär A-skatt, att omedelbart efter *mottagandet* av debetsedel å sådan skatt till arbetsgivaren överlämna *densamma*. *Har arbetstagare som nu sagts att gälda kvarstående skatt*, skall *han snarast* efter det han mottagit debetsedel å slutlig skatt överlämna *denna* eller vederbörlig del därav till arbetsgivaren. *Tillträder arbetstagaren under tid, då skatteavdrag skall verkställas, ny anställning*, skall *debetsedeln* överlämnas till den nya arbetsgiva-

Har arbetstagare, vilken har att vidkännas skatteavdrag för preliminär A-skatt, att erlägga kvarstående skatt, som påförts i *hans hemortskommun* för året näst före taxeringsåret, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön verkställa skatteavdrag *även* för sådan skatt. Avdragskyldighet föreligger dock icke, därest anställningen är avsedd att vara kortare tid än en vecka. För *betalning* av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga *det* belopp, *som motsvarar* så stor del av den under nästföljande uppbördstermin förfallande skatten, som belöper å utbetalningstillfället med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av den månad, då *uppbördsterminen* infaller. Belopp, som avdrages vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden avdragas vid det första utbetalningstillfället.

1 m o m. Arbetstagare, som skall *vidkännas avdrag* för preliminär A-skatt, *skall* överlämna debetsedel å sådan skatt till arbetsgivaren omedelbart efter *det han mottagit den*. Annan arbetstagare skall *snarast* för arbetsgivaren uppvisa debetsedel å preliminär B-skatt, påförd i hemortskommunen, eller skattekort å sådan skatt eller intyg av lokal skattemyndighet, att *han icke* har att erlägga preliminär A-skatt.

Fullgör icke arbetstagare sin skyldighet enligt första stycket, skall av-

(Nuvarande lydelse)

ren ofördröjligen efter det anställningen tillträtts.

Arbetsstagare, som icke har att gälda preliminär A-skatt, skall inom i första stycket angiven tid för arbetsgivaren uppvisa debetsedel å preliminär B-skatt, påförd i hemortskommunen, eller skattekort å sådan skatt eller intyg av lokal skattemyndighet, att arbetstagaren icke har att erlägga preliminär A-skatt. Har debetsedel, skattekort eller intyg som nyss sagts ej uppvisats för arbetsgivaren och har till denne ej heller överlämnats debetsedel å preliminär A-skatt eller företetts skattekort å sådan skatt, skall skatteavdrag för preliminär A-skatt verkställas med tjugufem procent av lönebeloppet vid varje avlöningstillfälle. Skatteavdrag som nyss sagts skall vid anställning, avsedd att vara kortare tid än en vecka, dock icke göras å dagsinkomst understigande tio kronor.

Skatteavdrag för kvarstående skatt verkställas allenast beträffande skattskyldig, för vilken göres skatteavdrag för preliminär A-skatt. Har sådan arbetstagare icke till arbetsgivaren överlämnat debetsedel å slutlig skatt eller vederbörlig del av debetsedeln och har han ej heller för arbetsgivaren uppvisat debetsedel el-

(Föreslagen lydelse)

drag för preliminär skatt göras enligt skatttabellen för den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas, efter följande grunder, nämligen

1) i fråga om inkomst som avses i 4 § 4 mom.: ett belopp, motsvarande avdrag enligt skatttabellen för sådan inkomst jämte tio procent av nämnda avdrag;

2) i fråga om inkomst som avses i 7 § första stycket: ett belopp, motsvarande avdrag för månadslön enligt den i 4 § 2 mom. första stycket vid 4) avsedda kolumnen i skatttabellen jämte tio procent av nämnda avdrag;

3) i fråga om inkomst som avses i 7 § andra stycket: ett belopp, motsvarande avdrag för sådan inkomst beträffande skattskyldig, som avses i 4 § 2 mom. första stycket vid 4), jämte tio procent av nämnda avdrag;

4) i övriga fall: ett belopp, motsvarande avdrag enligt den i 4 § 2 mom. första stycket vid 4) avsedda kolumnen i skatttabellen jämte tio procent av nämnda avdrag.

Åtnjuter arbetstagaren, förutom kontant inkomst, naturaförmån som avses i 8 § första stycket, skall skatteavdraget enligt andra stycket beräknas även på naturaförmånens värde för den tid lönen avser.

Förhöjningen av avdrag som avses i andra stycket vid 1)–4) skall utgöra minst en krona för daglön, fem kronor för veckolön, tio kronor för halvmånadslön och tvåveckorslön samt tjuugu kronor för månadslön.

2 m o m. Arbetstagare, som skall vidkännas skatteavdrag enligt 1 mom., skall omedelbart efter det han mottagit debetsedel å slutlig skatt överlämna den eller vederbörlig del därav till arbetsgivaren eller för arbetsgivaren uppvisa debetsedeln eller vederbörlig del därav eller intyg av lokal skattemyndighet att han

(Nuvarande lydelse)

ler del därav som nyss sagts eller intyg av lokal skattemyndighet att han icke har att erlægga kvarstående skatt, skall under tid, då *skatteavdrag* för sådan skatt skall verkställas, *dylikt avdrag ske med tjugufem procent av lönebeloppet* vid varje avlöningstillfälle. Att *skatteavdrag som nyss sagts icke skall verkställas* vid anställning, som är avsedd vara kortare tid än en vecka, framgår av 39 § 1 mom.

Därest arbetstagaren åtnjuter jämväl naturaförmån, varom i 8 § första stycket sägs, skall skatteavdrag enligt andra eller tredje stycket beräknas jämväl i naturaförmånens värde för den tid löneutbetalningen avser.

Det belopp, som skall avdragas enligt andra eller tredje stycket, avrundas till närmast lägre hela kron-tal.

(Se vidare anvisningarna.)

(Föreslagen lydelse)

icke har att erlægga kvarstående skatt.

Fullgör icke arbetstagare sin skyldighet enligt första stycket, göres under tid, då avdrag för kvarstående skatt skall verkställas, avdrag för sådan skatt vid varje avlöningstillfälle med lika stort belopp som skall avdragas för preliminär A-skatt. Att skatteavdrag för kvarstående skatt icke skall verkställas vid anställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, framgår av 39 § 1 mom.

3 mom. Bestämmelserna om skatteavdrag när debetsedel icke lämnats tillämpas icke, om arbetsgivaren erhållit besked av länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten beträffande vederbörligt skatteavdrag från arbetstagarens lön. I sådant fall skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt det erhållna beskedet.

(Se vidare anvisningarna.)

41 §.

1 mom. *Vill arbetstagare, att skatteavdrag för gäldande av preliminär A-skatt skall under inkomståret eller viss del därav verkställas med större belopp än som enligt bestämmelserna här ovan skall ske, och gör han anmälan härom hos arbetsgivaren, är denne skyldig att från och med det avlöningstillfälle, som infaller näst efter det två veckor förflutit från det anmälningen skedde, verkställa det begärda skatteavdraget.*

1 mom. *Anmäler arbetstagare till arbetsgivare att skatteavdrag för preliminär A-skatt skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna förordning eller eljest föreskrivits, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet från och med det avlöningstillfälle, som infaller näst efter det två veckor förflutit från det anmälningen skedde. Har lokal skattemyndighet med stöd av 45 § 3 mom. beslutat om minskning av skatteavdrag, äger arbetsgivaren dock icke tillmötesgå arbetstagarens begäran om förhöjt skatteavdrag.*

44 §.

Länsstyrelsen skall — — — enligt bestämmelserna i 39—43 §§.

Det åligger — — — — — ovannämnda övervakning.

På begäran — — — av bestämmelserna i 39—43 §§.

Länsstyrelsen och den lokala skattemyndigheten äger på begäran av arbetsgivare lämna besked beträffande arbetstagares skatteavdrag.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

45 §.

1 m o m. Sedan debetsedel — — — — — fall, nämligen

1) då skattskyldig har att *utgöra* preliminär A-skatt och enligt under rättelse från *länsbyrå för folkbokföringen* sådan ändring skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering under året näst efter inkomståret;

1) då skattskyldig har att *erlägga* preliminär A-skatt och enligt under rättelse från *länsstyrelsen* sådan ändring skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering under året näst efter inkomståret;

2) då skattskyldig — — — — — efter inkomståret;

3) då skattskyldig — — — — — slutliga skatt;

4) då skattskyldig — — — — — tillämpliga; eller

5) då genom — — — — — synes påkallad.

I fall, — — — — — sexhundra kronor.

Oaktat vad — — — — — särskild omständighet.

Erhåller lokal — — — — — må erfordras.

Innan jämkning — — — — — är obehövt.

Jämkning må — — — — — efter inkomståret.

3 m o m. *Sker avdrag för preliminär A-skatt för arbetstagare, som är försatt i konkurs, och kan det antagas att avdraget är större än som fordras för att den preliminära skatten skall motsvara den slutliga skatten, må den lokala skattemyndigheten efter ansökan av konkursboet genom jämkning förordna om minskning av skatteavdraget och i samband därmed meddela beslut om utbetalning till konkursboet av för mycket innehållen preliminär skatt.*

Motsvarande gäller efter ansökan av utmätningsman när lön tages i anspråk genom införsel.

(Se vidare anvisningarna.)

(Se vidare anvisningarna.)

48 §.

1 m o m. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat blivit nedsatt, må *beviljas* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två av de uppbördsterminer, vilka utlöpa närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången

1 m o m. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat nedsatt, må *av lokal skattemyndighet erhålla* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två av de uppbördsterminer, vilka utlöpa närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden

(Nuvarande lydelse)

av den månad, *varunder* den första av nyssnämnda terminer infaller.

2 m o m. Värnpliktig, som inryckt till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga till följd härav blivit nedsatt, må *beviljas* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under uppbördstermin, vilken helt eller delvis infaller under tiden för militärtjänstgöringen eller under tiden därefter, dock senast under tredje kalendermånaden efter den då tjänstgöringen upphör. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den uppbördstermin infaller som anståndet avser, dock att anstånd därutöver må beviljas för tiden intill dess den värnpliktige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning tre kalendermånader i följd varit fri från tjänstgöring.

(Föreslagen lydelse)

må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, *under vilken* den första av nyssnämnda terminer infaller.

2 m o m. Värnpliktig, som inryckt till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga till följd härav blivit nedsatt, må *av lokal skattemyndighet erhålla* anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under uppbördstermin, vilken helt eller delvis infaller under tiden för militärtjänstgöringen eller under tiden därefter, dock senast under tredje kalendermånaden efter den då tjänstgöringen upphör. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den uppbördstermin infaller som anståndet avser, dock att anstånd därutöver må beviljas för tiden intill dess den värnpliktige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning varit fri från tjänstgöring tre kalendermånader i följd.

49 §.

1 m o m. Skattskyldig, som *anfört besvär över taxeringsnämnds, prövningsnämnds eller skattedomstols beslut rörande taxering, må beviljas anstånd med inbetalning av skatt på grund av taxeringen, därest vederbörande taxeringsintendent i yttrande över den skattskyldiges framställning om anstånd förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall, helt eller delvis, till densamma. Under enahanda förutsättning må skattskyldig, som hos prövningsnämnd gjort ansökan om skatteberäkning för ackumulerad inkomst eller som anfört besvär över prövningsnämnds eller skattedomstols beslut angående dylik skatteberäkning, beviljas anstånd med inbetal-*

1 m o m. Skattskyldig *må av lokal skattemyndighet erhålla anstånd med inbetalning av skatt eller ränta*

1) *om taxeringsintendenten anfört besvär över taxering med yrkande om ändring till den skattskyldiges förmån: till belopp som betingas av taxeringsintendentens yrkande,*

2) *om den skattskyldige anfört besvär över taxering och taxeringsintendenten, helt eller delvis, tillstyrkt besvären eller ansökan om anstånd: till belopp som betingas av taxeringsintendentens yttrande,*

3) *om taxering blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende: till belopp som betingas av förbiseendet,*

(Nuvarande lydelse)

ning av skatt på grund av taxering, varigenom den ackumulerade inkomsten tages till beskattning. Anstånd må avse skatt till belopp, som betingas av taxeringsintendentens yttrande.

Har skattskyldig taxerats å mer än en ort för samma inkomst, garantibelopp för fastighet eller förmögenhet, må anstånd medgivas med inbetalning, helt eller delvis, av ettdera eller båda av de skattebelopp, som påförts i anledning av taxeringen i fråga.

Anståndet skall gälla till dess två månader förflutit från dagen för prövningsnämndens eller vederbörande skattedomstols beslut i anledning av besvär eller ansökan som i första stycket avses.

2 m o m. Har dödsbo ansökt om befrielse från erläggande av skatt, som påförts den avlidne eller dödsboet, eller har dödsboet anfört besvär över beslut i sådan fråga, skall vad i 1 mom. första och tredje styckena sägs äga motsvarande tillämpning.

(Föreslagen lydelse)

4) om den skattskyldige taxerats på mer än en ort för samma inkomst, garantibelopp för fastighet eller förmögenhet: till belopp, motsvarande ettdera av eller båda de skattebelopp som påförts i anledning av taxeringen,

5) om skattskyldig gjort ansökan enligt förordningen den 21 maj 1965 (nr 153) om särskild skatteberäkning för makar: till belopp som betingas av ansökningen,

6) om skatt påförts obehörigen eller med för högt belopp på grund av fel vid debitering: till belopp som betingas av felaktigheten i debiteringen,

7) om preliminär skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas den skattskyldige, kan beräknas överstiga motsvarande slutliga skatt och bli avkortad enligt 65 § samt den skattskyldige icke erhållit jämkning inom den i 45 § 1 mom. sista stycket angivna tiden: till så stor del av skatten som kan antagas bli avkortad.

2 m o m. Skattskyldig må av länsstyrelsen erhålla anstånd med inbetalning av skatt eller ränta

1) om den skattskyldige anfört besvär över taxering och erläggandet av skatt, som påförts i anledning av den icke lagakraftvunna taxeringen, skulle för den skattskyldige medföra betydande skadeverkningar eller eljest framstå såsom obilligt: till belopp som betingas av den skattskyldiges yrkande i fråga om taxeringen,

2) om ansökan gjorts angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst eller angående befrielse från erläggande av skatt, som påförts avliden person eller hans dödsbo, eller om skattskyldig eller dödsbo anfört besvär över beslut med anledning av sådan ansökan: till belopp som betingas av ansökningen eller besvären,

3) om ansökan gjorts angående avkortning enligt förordningen den

(Nuvarande lydelse)

3 m o m. Gör skattskyldig gällande att han på grund av fel vid debiteringen påförts skatt obehörigen eller med för högt belopp och har han häri sökt rättelse hos lokal skattemyndighet, må den skattskyldige beviljas anstånd med erläggande av skatten eller del därav. Anståndet skall gälla till dess en månad förflutit från dagen för den lokala skattemyndighetens beslut i anledning av ansökningen om rättelse i debiteringen.

4 m o m. Om den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig, kan beräknas överstiga motsvarande slutliga skatt och om det överskjutande beloppet är helt eller delvis oguldet, må den skattskyldige, därest han försummat att begära jämkning inom den i 45 § 1 mom. sista stycket angivna tiden, beviljas anstånd med erläggande av så stor del av nämnda belopp, som kan antagas bli avkortat enligt 65 §.

(Se vidare anvisningarna.)

(Föreslagen lydelse)

6 juni 1952 (nr 410) med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall eller angående befrielse enligt 85 § 2 mom. från erläggande av ränta å kvarstående skatt eller om besvär anförts över beslut i anledning av sådan ansökan: till belopp som betingas av ansökningen eller besvären.

Anstånd enligt första stycket vid 1) må medgivas endast om den skattskyldige ställer nöjaktig säkerhet hos länsstyrelsen om icke med hänsyn till anståndstidens varaktighet, den skattskyldiges förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antagas, att det belopp som avses med anståndet ändå kommer att behörigen erläggas.

3 m o m. Anstånd må, utom i fall som avses i 1 mom. vid 7), meddelas att gälla längst intill dess två månader förflutit från dagen för beslut med anledning av ansökningen eller besvären. Meddelat anstånd må omedelbart återkallas, när skäl föreligger.

4 m o m. Den som åtnjutit anstånd med inbetalning av skatt enligt 2 mom. 1) skall erlægga ränta efter fem procent för år för den del av skatten som skall erläggas sedan anståndet upphört.

Räntan utgår från utgången av det uppbördsår, då skatten skulle ha erlagts om anstånd icke medgivits, till och med den dag då skatten erlägges. Uppkommer öretal vid ränteberäkningen, jämnas räntan till närmast högre hela kronotal. Ränta skall ej utgå, om räntebeloppet skulle understiga fem kronor. Bifalles den skattskyldiges besvär, skall erlagd ränta återbetalas sedan taxeringen vunnit laga kraft.

Bestämmelserna i denna förord-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

ning om tillkommande skatt äga motsvarande tillämpning beträffande ränta enligt detta moment.

(Se vidare anvisningarna.)

50 §.

Beslut om anstånd, som i 48 och 49 §§ sägs, meddelas, efter skattskyldigs framställning, av den lokala skattemyndighet, som utfärdat debetsedel å den skatt som med anståndet avses.

Beslut om anstånd enligt 48 § och 49 § 1 mom. meddelas av den lokala skattemyndighet, som utfärdat debetsedel å den skatt som anståndet avser.

Ansökan om — — — — — till prövning.

Beslut om — — — — — för denne.

I fråga — — — — — motsvarande tillämpning.

53 §.

1 m o m. Debiterad skatt samt sådan preliminär A-skatt, som av arbetsgivare innehållits med ledning av debetsedel, skall, där ej nedan i denna paragraf eller i 56 § annorlunda stadgas, senast under den uppbördstermin, då skatten förfaller till betalning, medelst skatteanvisning inbetalas å fast postanstalt inom riket eller hos sådan penninginrättning, varom i 52 § sägs.

1 m o m. Debiterad skatt samt sådan preliminär A-skatt, som av arbetsgivare innehållits med ledning av debetsedel, skall, där ej nedan i denna paragraf eller i 56 § annorlunda stadgas, senast under den uppbördstermin, då skatten förfaller till betalning, medelst skatteanvisning inbetalas å postanstalt inom riket eller hos sådan penninginrättning, varom i 52 § sägs.

Inbetalning, som icke skall ske på sätt i nästföljande stycke sägs, må ock kunna fullgöras sålunda, att skattebeloppet medelst girering överföres till postgirokontorets skatteavdelning. För att dylik inbetalning, avseende viss uppbördstermin, skall anses fullgjord under denna termin, skall försändelse innehållande girokort jämte skatteanvisning eller skatteanvisningar ävensom, i sistnämnda fall, summerad förteckning över de olika skattebeloppen hava inkommit till postanstalt senast å terminens sista dag.

Inbetalning, som icke skall ske på sätt i nästföljande stycke sägs, må ock kunna fullgöras sålunda, att skattebeloppet medelst girering överföres till postgirokontorets skatteavdelning. För att dylik inbetalning, avseende viss uppbördstermin, skall anses fullgjord under denna termin, skall försändelse innehållande gireringskort jämte skatteanvisning eller skatteanvisningar ävensom, i sistnämnda fall, summerad förteckning över de olika skattebeloppen hava inkommit till postanstalt senast å terminens sista dag.

Arbetsgivare med minst två arbetstagare så ock annan arbetsgivare, beträffande vilken den lokala skattemyndigheten så förordnat, skall inbetala under uppbördstermin förfallande skatt, som innehållits å arbetstagares lön, sålunda, att det sammanlagda skattebeloppet

Arbetsgivare med minst två arbetstagare så ock annan arbetsgivare, beträffande vilken den lokala skattemyndigheten så förordnat, skall inbetala under uppbördstermin förfallande skatt, som innehållits å arbetstagares lön, sålunda, att det sammanlagda skattebeloppet

(Nuvarande lydelse)

medelst inbetalningskort eller *gironkort* inbetalas eller överföres till *postgirokontot för skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden*. Samtidigt skola skatteanvisningar *jämte summerad förteckning över de olika skattebeloppen* insändas till *skatteavdelningen*. Dock äger statlig myndighet efter anmälan till *skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden*, så ock annan arbetsgivare, om han har minst *ett hundra* arbetstagare, efter tillstånd av *vederbörande länsstyrelse* insända skatteanvisningar avseende preliminär A-skatt *jämte summerad förteckning över de olika, vid varje uppbördstermin till skatteavdelningen inbetalda skattebeloppen* allenast en gång om året i samband med inbetalning av skatt förfallande till betalning under uppbördsterminen i januari månad. I sist avsett fall skall arbetsgivaren för varje arbetstagare insända allenast en skatteanvisning på vilken upptagits sammanlagda beloppet av de för arbetstagaren gjorda skatteavdragen. Arbetsgivare, varom i detta stycke förmäles, må samtidigt med inbetalning av arbetstagares skatt inbetala jämväl arbetsgivaren själv påförd preliminär och kvarstående skatt. För att inbetalning skall anses verkställd under uppbördsterminen, skall inbetalningskortet eller *gironkortet* ävensom i förekommande fall försändelsen hava inkommit till postanstalt senast den 18 i den månad, under vilken terminen infaller.

Vid inbetalning — — — — — avräknas härå.

3 m o m. Då särskilda skäl därtill äro må Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, *centralpoststyrelsen* medgiva dels att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må, utan att *gälda* sådan särskild avgift eller restavgift *varom förmäles* i 54 eller 58 §, inbetala arbetstagares under uppbördstermin förfallande skatt efter utgången av

(Föreslagen lydelse)

medelst inbetalningskort eller *gironkort* inbetalas eller överföres till *särskilt skattepostgirokonto för länsstyrelsen i länet*. Samtidigt skola skatteanvisningar insändas till *länsstyrelsen*. Dock äger statlig eller *kommunal myndighet samt hushållningssällskap med stadgar, som fastställts av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer, och skogsvårdsstyrelse* efter anmälan till *länsstyrelsen*, så ock annan arbetsgivare, om han har minst *femtio* arbetstagare, efter tillstånd av *länsstyrelsen* insända skatteanvisningar avseende preliminär A-skatt allenast en gång om året i samband med inbetalning av skatt förfallande till betalning under uppbördsterminen i januari månad. I sist avsett fall skall arbetsgivaren för varje arbetstagare insända allenast en skatteanvisning på vilken upptagits sammanlagda beloppet av de för arbetstagaren gjorda skatteavdragen. Arbetsgivare, varom i detta stycke förmäles, må samtidigt med inbetalning av arbetstagares skatt inbetala jämväl arbetsgivaren själv påförd preliminär och kvarstående skatt. För att inbetalning skall anses verkställd under uppbördsterminen, skall inbetalningskortet eller *gironkortet* ävensom i förekommande fall försändelsen hava inkommit till postanstalt senast den 18 i den månad, under vilken terminen infaller.

3 m o m. Då särskilda skäl därtill äro må Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, *centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden* medgiva dels att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må, utan att *erlägga* sådan särskild avgift eller restavgift *som avses* i 54 eller 58 §, inbetala arbetstagares under uppbördstermin

(Nuvarande lydelse)

samma termin eller, beträffande arbetsgivare, som i 1 mom. tredje stycket sägs, efter den 18 i den månad, uppbördsterminen infaller, dels ock att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstagare i annan ordning än i denna förordning sägs.

(Föreslagen lydelse)

förfallande skatt efter utgången av samma termin eller, beträffande arbetsgivare, som i 1 mom. tredje stycket sägs, efter den 18 i den månad, uppbördsterminen infaller, dels ock att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstagare i annan ordning än i denna förordning sägs.

54 §.

Har skattskyldig eller annan arbetsgivare än i 53 § 1 mom. tredje stycket sägs försummat att under uppbördstermin inbetala *därunder förfallande* skatt, äger han att senast den 18 i den månad, under vilken terminen infallit, *å fast* postanstalt inom riket *medelst* skatteanvisning *erlägga* skatten, *därvid* han *tillika* skall *gälda* särskild avgift, utgörande för skattebelopp om

Har skattskyldig eller annan arbetsgivare än i 53 § 1 mom. tredje stycket sägs försummat att inbetala skatt under *rätt* uppbördstermin, äger han att senast den 18 i den månad, under vilken terminen infallit, *på* postanstalt inom riket *betala* skatten *med* skatteanvisning, *varvid* han skall *erlägga* särskild avgift, utgörande för skattebelopp om

högst 20 kronor	— — — — —	hundra kronor.
Oavsett om	— — — — —	ett hundra kronor.
Inbetalas skatt	— — — — —	särskilda avgiften.
Då särskilda	— — — — —	denna paragraf.

56 §.

1 m o m. Inbetalas i annat fall än i 53 § 1 mom. tredje stycket eller 54 § sägs skatt medelst skatteanvisning under tiden mellan två uppbördsterminer, skall skatten anses vara inbetald under den senare av dessa terminer, såvida icke av anteckning å inbetalningskort eller *girokort* eller eljest framgår att inbetalningen avser skatt, som förfallit till betalning under en tidigare uppbördstermin.

1 m o m. Inbetalas i annat fall än i 53 § 1 mom. tredje stycket eller 54 § sägs skatt medelst skatteanvisning under tiden mellan två uppbördsterminer, skall skatten anses vara inbetald under den senare av dessa terminer, såvida icke av anteckning å inbetalningskort eller *gireringskort* eller eljest framgår att inbetalningen avser skatt, som förfallit till betalning under en tidigare uppbördstermin.

4 m o m. Skatt, som inbetalas till centrala skattekontot, skall anses vara inbetald den dag då inbetalningskort eller försändelse innehållande *girokort* inkommit till postanstalt.

4 m o m. Skatt, som inbetalas till centrala skattekontot, skall anses vara inbetald den dag då inbetalningskort eller försändelse innehållande *gireringskort* inkommit till postanstalt.

Vid inbetalningen skall å inbetalningskortet eller *girokortet* angivas den skattskyldiges namn och postadress ävensom skatteslag, upp-

Vid inbetalningen skall å inbetalningskortet eller *gireringskortet* angivas den skattskyldiges namn, *debetsedelsnummer* och postadress

(Nuvarande lydelse)

bördsår och uppbördstermin, samt, där så kan ske, den skattskyldiges födelsetid och mantalsskrivningsadress samt debetsedelns nummer. Då arbetsgivare inbetalar genom skatteavdrag innehållen skatt, skall därjämte arbetsgivarens namn och adress angivas. Ej må inbetalnings- eller girokort avse mer än en skattskyldig och en skattepost.

Då arbetsgivare — — — — — tillhandahållen blankett.

57 §.

Penninginrättning, varom i 52 § sägs, postanstalt och postgirokontorets skatteavdelning skola redovisa inbetald skatt till skatteavdelning vid postkontor i residensstad i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer.

Skatteavdelning vid postkontor skall anteckna inbetald skatt å uppbördskort samt uppräta restlängd i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer.

Penninginrättning, som avses i 52 §, postanstalt och postgirokontorets skatteavdelning skola redovisa inbetald skatt till länsstyrelsen.

Länsstyrelsen skall i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer anteckna inbetald skatt för varje skattskyldig samt uppräta restlängd.

58 §.

1 mom. Har skattskyldig eller arbetsgivare som verkställt skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som i 53 eller 54 § eller 56 § 3 mom. sägs, skall utgå restavgift, beräknad efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda icke erlagts, dock ej mindre än en krona. Restavgiften skall vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt kronotal. Vad nu sagts skall i fall, som avses i 56 § 3 mom. andra stycket, gälla endast om där angiven inbetalning icke verkställts senast under den uppbördstermin, som infaller närmast efter utgången av den månad, under vilken skatteavdraget verkställts, eller, såvitt gäller inbetalning från arbetsgivare som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket, senast

1 mom. Har skattskyldig eller arbetsgivare som verkställt skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som i 53 eller 54 § eller 56 § 3 mom. sägs, skall restavgift utgå, beräknad efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda icke erlagts, dock ej mindre än tio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning skall jämnas till närmast högre hela kronotal.

Arbetsgivare, som avses i första stycket, skall utöver restavgift erlägga tilläggsavgift för varje påbörjad tidrymd av sex månader utöver den första efter utgången av den uppbördsmånad, under vilken skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller ock fastställes till betalning av den lokala skattemyndigheten. Tilläggsavgift

(Nuvarande lydelse)

den 18 i den månad under vilken nämnda uppbördstermin infaller.

(Föreslagen lydelse)

skall för varje sådan tidrymd beräknas till fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som icke erlagts, dock ej mer än tolv öre för hel krona. Bestämmelserna i denna förordning om restavgift tillämpas även i fråga om tilläggsavgift.

Vad i första och andra styckena sägs skall i fall, som avses i 56 § 3 mom. andra stycket, gälla endast om där angiven inbetalning icke verkställts senast under den uppbördstermin, som infaller närmast efter utgången av den månad, under vilken skatteavdraget verkställts, eller, såvitt gäller inbetalning från arbetsgivare som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket, senast den 18 i den månad under vilken nämnda uppbördstermin infaller.

68 §.

1 m o m. Överstiger erlagd preliminär skatt motsvarande slutliga skatt eller har genom skatteavdrag enligt 40 § tredje stycket innehållits mer än som svarar mot den skattskyldige påförd kvarstående skatt, skall länsstyrelsen i det län, där skatten debiterats, skyndsamt ombesörja att det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige utan kostnad för denne. Restitution skall dock icke ske av belopp understigande fem kronor.

Sedan beslut, som i 45 § 2 mom. avses, inkommit till länsstyrelsen, skall länsstyrelsen utan kostnad för den skattskyldige till denne återbetala det belopp, som han enligt beslutet äger återbekomma.

Finner Kungl. Maj:t — — — — — därom förordna.

2 m o m. Har vid — — — — — mycket erlagts.

Finner länsstyrelsen — — — — — erlagt belopp.

Envar, som eljest vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller berättigas återbekomma ytterligare överskjutande

1 m o m. Överstiger erlagd preliminär skatt motsvarande slutliga skatt eller har genom skatteavdrag enligt 40 § 2 mom. andra stycket innehållits mer än som svarar mot den skattskyldige påförd kvarstående skatt, skall länsstyrelsen i det län, där skatten debiterats, skyndsamt ombesörja att det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige. Restitution skall dock icke ske av överskjutande preliminär skatt under tio kronor.

Sedan beslut, som avses i 45 § 2 mom., inkommit till länsstyrelsen, skall länsstyrelsen utbetala i beslutet angivet belopp. Detsamma gäller belopp, som angives i beslut enligt 45 § 3 mom., i den mån beloppet inbetalats.

Den som eljest vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt eller berättigas återbekomma ytterligare överskjutande

(Nuvarande lydelse)

tande preliminär skatt, äger att genom länsstyrelsen i det län, där debiteringen skett, *kostnadsfritt* återbekomma vad han för mycket erlagt.

5 m o m. Vad i 3 och 4 mom. sägs *skall äga* motsvarande tillämpning, då den som är berättigad att återbekomma skatt har att erlægga sjömansskatt.

1 m o m. Därest den — — — — —

Ränta som i föregående stycke sägs *skall icke utgå å belopp, varå i 2 mom. omförmäld ränta tillgodoföres den skattskyldige.*

2 m o m. Den som — — — — —

Vid beräkning — — — — —

att ränta utgår för skatt, som preliminärt erlagts *under vederbörligt uppbördsår*, från utgången av nämnda år samt för annan skatt, därest den erlagts under förra hälften av ett *uppbördsår*, från och med den 1 därpå följande *september* och, därest den erlagts under senare hälften av ett *uppbördsår*, från och med den 1 därpå följande *mars*;

att, därest — — — — —

(Föreslagen lydelse)

preliminär skatt äger att genom länsstyrelsen i det län, där debiteringen skett, återbekomma vad han erlagt för mycket. *Belopp under tio kronor återbetalas endast när fråga är om rättelse av felaktighet i debitering eller avräkning.*

5 m o m. Vad i 3 och 4 mom. sägs *äger* motsvarande tillämpning, då den som är berättigad att återbekomma skatt har att erlægga sjömansskatt eller *bevillningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter eller kupongskatt.*

69 §.

1 m o m. Därest den — — — — — preliminär skatt.

Har slutlig eller kvarstående skatt genom fel vid debiteringen blivit påförd med oriktigt belopp eller har preliminär skatt blivit tillgodoräknad med felaktigt belopp eller skall slutlig eller kvarstående skatt av annan anledning nedsättas, göres ny beräkning av ränta enligt första stycket.

2 m o m. Den som — — — — — den skattskyldige.

Ränta enligt första stycket utgår, förutom å det skattebelopp som skall återbetalas, även å det belopp som beräknas enligt 1 mom. andra stycket.

Vid beräkning — — — — — skall iakttagas:

att ränta utgår för skatt som preliminärt erlagts och för ränta enligt 1 mom. andra stycket från utgången av *taxeringsåret* samt för annan skatt, därest den erlagts under förra hälften av ett *kalenderår*, från och med den 1 därpå följande *juli* och, därest den erlagts under senare hälften av ett *kalenderår*, från och med den 1 därpå följande *januari*;

beloppet återbetalas.

3 m o m. *Har beslut, som föranlett ränta enligt 1 mom. andra stycket eller 2 mom., ändrats på sådant sätt att ränta icke skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet beaktats vid räntebereäkningen, är den skattskyldige*

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

pliktig återbetala vad han sålunda uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna förordning om tillkommande skatt äger därvid motsvarande tillämpning.

70 §.

2 m o m. Har vid granskning hos riksrevisionsverket av verkställd debitering befunnits, att skatt blivit från debitering obehörigen utesluten eller till för ringa belopp påförd eller att preliminär skatt blivit gottskriven med för högt belopp, skall vederbörande länsstyrelse underrättas härom. Länsstyrelsen har att verkställa den utredning i ärendet, som må finnas erforderlig, *och att, om förhållande, som nyss sagts, finnes föreligga*, efter hörande av den skattskyldige fastställa det belopp denne har att gälda.

Finner länsstyrelsen efter anmälan av lokal skattemyndighet eller eljest sådant förhållande vara för handen, skall länsstyrelsen *likaledes*, efter hörande av den skattskyldige, fastställa det belopp denne har att erlægga.

2 m o m. Har vid granskning hos riksrevisionsverket av verkställd debitering befunnits, att skatt *eller ränta* blivit obehörigen utesluten från debitering eller påförd till för ringa belopp eller att preliminär skatt *eller ränta* blivit gottskriven med för högt belopp, skall vederbörande länsstyrelse underrättas härom. Länsstyrelsen har att verkställa den utredning i ärendet, som må finnas erforderlig. *Föreligger* förhållande, som nyss sagts, *skall länsstyrelsen*, efter hörande av den skattskyldige när så *finnes påkallat*, fastställa det belopp denne har att erlægga.

Finner lokal skattemyndighet efter anmälan eller eljest *sådan felaktighet som avses i föregående stycket* vara för handen *eller att motsvarande felaktighet föreligger i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt*, skall myndigheten, efter hörande av den skattskyldige *eller arbetsgivaren när så finnes påkallat*, fastställa det belopp denne har att erlægga.

71 §.

Åtgärder för uttagande av skatt må icke vidtagas senare än fem år efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten enligt verkställd debitering skolat erläggas.

1 m o m. Åtgärder för uttagande av skatt må icke vidtagas *mot skattskyldig* senare än fem år efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten skolat erläggas enligt verkställd debitering *eller, i fråga om preliminär skatt som avses i 27 § 2 mom. vid 2), fastställts till betalning.*

Utan hinder av vad i första stycket sägs må kammarrättens eller Kungl. Maj:ts utslag i mål, där anstånd med betalning av skatt medgivits i anledning av besvär, verkställas inom en tid av två år från

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

utgången av det uppbördsår, då utslaget meddelades.

2 m o m. Har arbetsgivare verkställt skatteavdrag för preliminär skatt men icke inbetalat det innehållna beloppet, må lokal skattemyndighet icke fastställa ansvarighet för arbetsgivaren senare än fem år efter utgången av det uppbördsår då sådan kvarstående skatt skulle ha erlagts, som svarar mot preliminär skatt för det inkomstår då skatteavdraget verkställdes. Avser skatteavdraget kvarstående skatt, må fastställelsen icke ske senare än fem år efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten skolat erläggas enligt verkställd debitering.

Åtgärder för indrivning av skatt, som arbetsgivare innehållit genom skatteavdrag, må icke vidtagas senare än fem år efter utgången av det uppbördsår då beslut om fastställelse enligt första stycket meddelades.

Har arbetsgivare underlåtit att verkställa skatteavdrag, må hans ansvarighet för skatten icke fastställas och ej heller åtgärder för uttagande av skatten vidtagas mot honom sedan arbetstagarens ansvarighet för skatten upphört enligt 1 mom.

Utan hinder av vad ovan föreskrivits må kammarrättens eller Kungl. Maj:ts utslag varigenom arbetsgivare ålagts ansvarighet för arbetstagares skatt verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår då utslaget meddelades.

72 a §.

Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, förordnar i varje län ett allmänt ombud med behörighet som nedan sägs samt ersättare för sådant ombud.

Allmänt ombud äger hos lokal skattemyndighet yrka att arbetsgivare ålagges ansvarighet för arbetstagares skatt och må höras över ansökan eller besvär hos länsstyrelsen enligt denna förordning. Ombudet skall yttra sig över besvär i mål en-

(Nuvarande lydelse)

jämte erlagd restavgift ävensom ränta efter fem procent för år.

(Föreslagen lydelse)

samt erlagd restavgift och ränta efter fem procent för år. Häftar arbetsgivare för restförd skatt eller arbetstagares skatt, för vilken han funnits ansvarig, äger han dock utfå endast vad som överstiger det obetalda skattebeloppet och restavgift. Förklaras arbetsgivare enligt senare meddelat beslut helt eller delvis ansvarig för skatten, är han skyldig återbetala uppburen ränta i vad den avser skattebelopp för vilket han funnits ansvarig. Därvid äger tredje stycket motsvarande tillämpning.

Har arbetstagares — — — — — å indrivningskvittot.

77 a §.

Har den som företräder arbetsgivare, som är juridisk person, verkställt skatteavdrag men uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala det innehållna beloppet i tid och ordning som i 77 § sägs, är han jämte arbetsgivaren betalningsskyldig för skattebeloppet. Betalningsskyldigheten må jämkas eller eftergivnas när särskilda skäl föreligga.

Talan om åläggande av betalningsskyldighet enligt första stycket föres vid allmän domstol.

Yrkande om åläggande av betalningsskyldighet för skattebelopp som nu sagts må icke framställas och ej heller åtgärder för indrivning av beloppet vidtagas sedan arbetsgivarens ansvarighet för samma skattebelopp bortfallit på grund av bestämmelserna i 71 §. Utan hinder härav må dom, varigenom sådan betalningsskyldighet ålagts, verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår då domen vunnit laga kraft.

Den som erlagt skattebelopp på grund av betalningsskyldighet enligt första stycket äger söka beloppet åter av arbetsgivaren. Därvid gälla i tillämpliga delar bestämmelserna i 76 § om uttagande av skatt som arbetsgivare betalat för arbetstagare.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

83 §.

Hörsammar icke skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att fullständiga sådan deklaration eller att för jämkning inkomma med för den skattskyldige utfärdad debetsedel å preliminär skatt, eller

underlåter någon att hörsamma anmaning enligt 19 §, eller

underlåter arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, att fullgöra sådan skyldighet eller verkställer han skatteavdrag med för lågt belopp, eller

fullgör arbetsgivare icke vad honom åligger enligt 43 eller 78 §,

äger länsstyrelsen förelägga den försumlige lämpligt vite.

Hörsammar icke skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att fullständiga sådan deklaration eller att för jämkning inkomma med för den skattskyldige utfärdad debetsedel å preliminär skatt, eller

underlåter någon att hörsamma anmaning enligt 19 §, eller

underlåter arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, att fullgöra sådan skyldighet eller verkställer han skatteavdrag med för lågt belopp, eller

fullgör arbetsgivare icke vad honom åligger enligt 43 eller 78 §,

äger den lokala skattemyndigheten eller länsstyrelsen förelägga den försumlige vite. Vite må ej bestämmas under etthundra eller över femtusen kronor.

Vite må icke föreläggas staten, kommun eller annan menighet och ej heller tjänsteman i tjänsten.

Om uttagande — — — — — lokal skattemyndighet.

Har ändamålet med vitet förfallit, när fråga uppkommer om utdömande därav, må vitet ej utdömas. Har vitesföreläggande iakttagits först efter det anmälan enligt tredje stycket inkommit, skall ändamålet med vitet icke anses hava förfallit däri genom.

Vid prövning av anmälan enligt tredje stycket må även bedömas fråga, huruvida och med vilket belopp vitet bort erläggas.

84 §.

Förmenar någon, att slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt blivit genom fel vid debiteringen obehörigen eller med oriktigt belopp honom påförd eller att överskjutande preliminär skatt, varom i 68 § 1 mom. sägs, tillgodoräknats honom med för lågt belopp eller att felaktighet ägt rum vid utskrivandet av hans debetsedel, äger han att däri söka rättelse hos den lokala skatte-

Har slutlig, kvarstående eller tillkommande skatt debiterats med för högt belopp eller överskjutande preliminär skatt tillgodoräknats med för lågt belopp eller föreligger annan felaktighet till den skattskyldiges nackdel i hans debetsedel, äger den lokala skattemyndighet som utfärdat debetsedeln vidtaga rättelse.

Föreligger motsvarande felaktig-

(Nuvarande lydelse)

myndighet, som verkställt debiteringen. Ansökan om rättelse skall ingivas till nämnda myndighet inom ett år efter det sökanden erhållit vederbörlig debetsedel.

85 §.

1 m o m. Den, som — — — — — av beslutet.

(Föreslagen lydelse)

het i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, äger den lokala skattemyndighet som meddelat beslutet vidtaga rättelse.

Allmänt ombud äger anföra besvär över lokal skattemyndighets beslut rörande arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt. Besvärerna skola hava inkommit till länsstyrelsen inom två månader från den dag beslutet meddelades.

Talan må ej föras mot beslut varigenom vite förelagts.

86 §.

Över länsstyrelses beslut enligt denna förordning må besvär anföras hos kammarrätten, dock att klagan icke må föras över länsstyrelses beslut rörande preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag eller anstånd med inbetalning av skatt. Besvärerna skola hava inkommit till länsstyrelsen inom en månad från den dag, då klaganden erhöi del av beslutet, vid påföljd, om den tid försittes, att besvärerna icke upptagas till prövning. Ej må den omständigheten, att besvärerna i stället för till länsstyrelsen ingivits till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvärerna till kammarrätten inkommit före utgången av nyss stadgade besvärstid. I sådant fall skola besvärerna av kammarrätten omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse.

Besvärsrätt tillkommer den som beslutet avser, så ock, när fråga är om beslut enligt 68 § 2 mom. eller 70 § 2 mom. i anledning av under rättelse från riksrevisionsverket, vederbörande revisor.

Sedan besvärerna — — — — — giva anledning.

Över länsstyrelses beslut enligt denna förordning må besvär anföras hos kammarrätten. Talan får dock icke föras över länsstyrelses beslut rörande preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag, anstånd med inbetalning av skatt, framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag, avskrivning av skatt eller föreläggande av vite.

Besvärerna skola hava inkommit till länsstyrelsen inom en månad från den dag, då klaganden erhöi del av beslutet vid påföljd att de icke upptagas till prövning. Den omständigheten att besvärerna ingivits till kammarrätten i stället för till länsstyrelsen utgör ej hinder för deras prövning, om de inkommit till kammarrätten före utgången av besvärstiden. I sådant fall skall kammarrätten omedelbart sända besvärerna till vederbörande länsstyrelse.

(Nuvarande lydelse)

Över kammarrättens utslag må klagan föras hos Kungl. Maj:t genom besvär, vilka tillika med bevis om dagen för utslaget delfående skola hava inkommit till finansdepartementet inom två månader från den dag, då klaganden erhöll del av utslaget, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke upptagas till prövning.

Vid prövning av besvär över utdömande av vite må jämväl frågan, huruvida vitet bort föreläggas, komma under bedömande.

(Föreslagen lydelse)

Över kammarrättens utslag får talan föras hos Kungl. Maj:t genom besvär, vilka med bevis om dagen då utslaget delgivits klaganden skola hava inkommit till finansdepartementet inom två månader från delgivningsdagen vid påföljd att besvären icke upptagas till prövning.

Besvärsrätt tillkommer den som beslutet eller utslaget avser.

Allmänt ombud äger anföra besvär över länsstyrelses beslut rörande arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, restavgift, ränta å kvarstående skatt eller iakttagelse vid riksrevisionsverkets granskning av verkställd debitering. Ombudet äger föra talan mot kammarrättens utslag i mål enligt denna förordning utan den begränsning som nu sagts.

Ombudet må föra talan även till skattskyldigs eller arbetsgivares förmån.

87 §.

Besvär över beslut enligt denna förordning eller över taxering befriar icke klaganden i vidare mån än i 49 § sägs från att i behörig ordning erlægga skatt.

Besvär över beslut enligt denna förordning eller över taxering inverkar icke på skyldigheten att erlægga den skatt, som besvären rör.

Åtgärd enligt denna förordning skall verkställas oavsett att det beslut eller utslag som föranleder åtgärden icke vunnit laga kraft. Beslut eller utslag i taxeringsmål, där taxeringen fastställts till lägre belopp än taxeringsintendenten yrkat eller medgivit, får dock icke föranleda restitution om taxeringsintendenten anmält hinder härför. I sistnämnda fall må länsstyrelsen på ansökan medgiva restitution, varvid bestämmelserna i 49 § 2 mom. sista stycket om ställande av säkerhet tillämpas.

Bestämmelserna i andra stycket om restitution äga motsvarande tillämpning i mål där allmänt ombud har besvärsrätt.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

88 §.

Om debitering, uppbörd, indrivning och redovisning av skatt i Stockholm skall gälla, utöver eller i stället för vad i denna förordning är stadgat, vad Kungl. Maj:t därom särskilt förordnar.

Kungl. Maj:t äger förordna att uppgift som enligt denna förordning tillkommer länsstyrelse må fullgöras av annan myndighet.

Anvisningar

till 39 §.

5. Det ankommer — — — — — skall verkställas.

Nämnden äger medgiva att preliminär A-skatt, som skall utgå enligt skattetabell, må beräknas till annat belopp än som angives i tabellen under förutsättning att avvikelserna är ringa.

till 40 §.

I 40 § andra och tredje styckena angivna skatteavdrag med tjugufem procent av lönebeloppet skola ej verkställas, då det är för arbetsgivaren uppenbart att anställningen hos honom är att anse såsom bisyssla. Är så ej fallet, må avdrag underlätas allenast därest arbetstagaren med intyg från lokal skattemyndighet styrker att fråga är om bisyssla.

I 40 § 1 mom. andra stycket och 2 mom. andra stycket angivna skatteavdrag skola ej verkställas, då det är uppenbart för arbetsgivaren att anställningen hos honom är att anse såsom bisyssla. Är så ej fallet, må avdrag underlätas allenast därest arbetstagaren med intyg från lokal skattemyndighet styrker att fråga är om bisyssla.

Skatteavdrag skall ————— av anställningen.

Det åligger arbetsgivaren, att senast en vecka innan i 40 § tredje stycket angivet avdrag för kvarstående skatt med tjugufem procent av lönebeloppet första gången göres genom skriftlig eller muntlig hänvändelse till arbetstagaren uppmana denne att överlämna debetsedel å slutlig skatt eller vederbörlig del av sådan debetsedel eller på i sagda paragraf föreskrivet sätt visa att skatteavdrag för kvarstående skatt ej skall göras. Därvid skall arbetsgivaren tillika erinra arbetstagaren om det skatteavdrag, som eljest kommer att göras.

Det åligger arbetsgivaren, att senast en vecka innan i 40 § 2 mom. andra stycket angivet avdrag för kvarstående skatt första gången göres genom skriftlig eller muntlig hänvändelse till arbetstagaren uppmana denne att överlämna debetsedel å slutlig skatt eller vederbörlig del av sådan debetsedel eller på föreskrivet sätt visa att skatteavdrag för kvarstående skatt ej skall göras. Därvid skall arbetsgivaren tillika erinra arbetstagaren om det skatteavdrag, som eljest kommer att göras.

Arbetsgivarens val av skattetabell för beräkning av förhöjt avdrag enligt 40 § 1 mom. andra stycket bör godtagas, om skälig anledning får

(Nuvarande lydelse)

Har genom skatteavdrag jämlikt 40 § andra eller tredje stycket innehållits större belopp än vad enligt debetsedel, skattekort eller av lokal skattemyndighet utfärdat intyg, som arbetstagaren företett efter det avdraget gjorts, skall vid närmast följande uppördstillfälle inbetalas, må arbetsgivaren mot kvitto tillhandahålla arbetstagaren vad sålunda för mycket innehållits.

Kan det — — — — — lokala skattemyndigheten.
 Vad i — — — — — så förordnar.

till 41 §.

Då befrielse — — — till fullo, verkställas högst med belopp motsvarande viss angiven kvotdel av inkomstökningen.

Skatteavdrag för kvarstående skatt må såsom framgår av 42 § icke verkställas förrän skatteavdrag för preliminär skatt till fullo verkställts. Vid nedsättning av skatteavdraget för kvarstående skatt på grund av existensminimum bör den lokala skattemyndigheten därför taga hänsyn till dels den skattskyldiges existensminimum och dels den preliminära skatt den skattskyldige har att erlægga. Då särskilda skäl göra det påkallat, äger den lokala skattemyndigheten dels i erforderlig mån höja det belopp, som enligt vad nyss sagts skall förbehållas den skattskyldige, dels ock förordna, att vid inkomstökning utöver det förbehållna beloppet skatteavdrag må verkställas högst med belopp motsvarande viss angiven kvotdel av inkomstökningen.

(Föreslagen lydelse)

anses ha förelegat att tillämpa skatttabellen i fråga.

Har genom skatteavdrag enligt 40 § 1 mom. andra stycket eller 2 mom. andra stycket innehållits större belopp än vad som skall inbetalas vid närmast följande uppördstillfälle enligt debetsedel, skattekort eller av lokal skattemyndighet utfärdat intyg, som arbetstagaren företett efter det avdraget gjorts, eller erhållet besked om skatteavdrag, skall arbetsgivaren, om icke särskilda hinder föreligga, mot kvitto tillhandahålla arbetstagaren vad som sålunda innehållits för mycket.

Skatteavdrag för kvarstående skatt må såsom framgår av 42 § icke verkställas förrän skatteavdrag för preliminär skatt till fullo verkställts. Vid nedsättning av skatteavdraget för kvarstående skatt på grund av existensminimum bör den lokala skattemyndigheten därför taga hänsyn till dels den skattskyldiges existensminimum och dels den preliminära skatt den skattskyldige har att erlægga. Då särskilda skäl göra det påkallat, äger den lokala skattemyndigheten dels i erforderlig mån höja det belopp, som enligt vad nyss sagts skall förbehållas den skattskyldige, dels ock förordna, att vid inkomstökning utöver det förbehållna beloppet skatteavdrag må verkställas högst med belopp motsvarande viss angiven kvotdel av inkomstökningen. I fråga om skattskyldig som är försatt i konkurs skall efter ansökan av den skattskyldige eller konkursboet tagas hänsyn även till vad den skattskyldige har att avstå till konkursboet av sin lön.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

till 45 §.

1. Har skattskyldig, som skall er-
lägga preliminär A-skatt, enligt un-
derrättelse från länsbyrå för folk-
bokföringen ändrat civilstånd un-
der förra delen av inkomståret, skall
lokal skattemyndighet utan särskild
anmälan från den skattskyldige vid-
taga den jämkning av nämnda skatt,
som av ändringen må betingas.

Lokal skattemyndighet — — — — — icke uttages.

till 49 §.

1. Lokal skattemyndighets beslut
i anledning av framställning om an-
stånd enligt 49 § 1 mom. första sty-
cket skall grundas på det yttrande
över framställningen, som det ålig-
ger taxeringsintendent att avgiva.
Denne skall, därest detta med hän-
syn till föreliggande omständigheter
är möjligt, i yttrandet tillkännagiva
sitt ställningstagande till de över
taxeringen anförda besvären. Är ut-
redningen i besvärserendets icke av-
slutad och anser sig taxeringsinten-
denten med hänsyn härtill eller av
annat skäl icke kunna göra något
uttalande rörande sitt framtida ställ-
ningstagande till besvären, skall
detta meddelas den lokala skatte-
myndigheten, som i sådant fall har
att avslå framställningen om anstånd
med skattens erläggande.

2. I fall som avses i 49 § 1 mom.
andra stycket bör anståndet avse
skatten enligt den taxering, som kan
beräknas skola undanröjas. Har pre-
liminär skatt avräknats å slutlig
skatt enligt nämnda taxering, kan
anstånd beviljas även med betalning
av så stor del av skatten på grund av
den å rätt ort påförda taxeringen,
som motsvaras av nämnda prelimi-
nära skatt.

1. Har skattskyldig, som skall er-
lägga preliminär A-skatt, enligt un-
derrättelse från länsstyrelsen ändrat
civilstånd under förra delen av in-
komståret, skall lokal skattemyndig-
het utan särskild anmälan från den
skattskyldige vidtaga den jämkning
av nämnda skatt, som må betingas
av ändringen.

1. När särskilda skäl föreligga må
lokal skattemyndighet begära yttran-
de av taxeringsintendenten över an-
sökan om anstånd.

2. I fall som avses i 49 § 1 mom.
vid 4) bör anståndet avse skatten en-
ligt den taxering, som kan beräknas
skola undanröjas. Har preliminär
skatt avräknats å slutlig skatt enligt
nämnda taxering, kan anstånd be-
viljas även med betalning av så stor
del av skatten på grund av den å
rätt ort påförda taxeringen, som
motsvaras av nämnda preliminära
skatt.

3. Till ledning för prövning av an-
sökan om anstånd enligt 49 § 2 mom.
första stycket vid 1) angives följande.
Om skattebeloppet är förhållan-
devis ringa eller om den skattskyldi-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

ges ekonomi allmänt sett är god, torde — om förutsättningar för anstånd eljest föreligga — anstånd ofta kunna medgivas utan att säkerhet ställas. Detsamma är förhållandet om det kan antagas, att besvären över taxeringen med hänsyn till bestämmelserna i 89 § taxeringsförordningen eller av annan anledning komma att avgöras inom en nära framtid. Om så anses lämpligt kan anståndstiden begränsas; förlängning av anståndstiden medges då först efter förnyad ansökan och prövning av den skattskyldiges förhållanden. Anstånd må begränsas till att avse en del av skattebeloppet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968, varvid följande skall iakttas.

1. Förordningens bestämmelser gäller redan före ikraftträdandet i fråga om åtgärder som fordras för förordningens tillämpning efter ikraftträdandet.

2. Bestämmelserna i 77 a § gäller icke i fråga om skatt som arbetsgivare innehållit före ikraftträdandet.

3. Äldre bestämmelser gäller efter ikraftträdandet i följande hänseenden, nämligen

a) 27 § 3 mom., 28 §, 68 § 1 mom. och 69 § i fråga om skatt på grund av taxering år 1967 eller tidigare år,

b) 40 § och anvisningarna till samma paragraf i fråga om avdrag för kvarstående skatt som förfaller till betalning under uppördsterminerna i mars och maj 1968,

c) 53 § 1 och 3 mom. samt 57 § i fråga om skatt som inbetalas senast den 18 januari 1968,

d) 58 § 1 mom. och 71 § i fråga om skatt som förfaller till betalning eller skulle ha förfallit till betalning före ikraftträdandet, om skatteavdrag gjorts i behörig ordning,

e) 85 § 1 mom. och 86 § i fråga om besvär över beslut som meddelats före ikraftträdandet.

4. Utan hinder av vad ovan under 3. sägs gäller från förordningens ikraftträdande bestämmelserna i 71 § 1 mom. andra stycket. Från ikraftträdandet gäller den nya lydelsen av 58 § 1 mom. även beträffande skatt som avses under 3. d) ovan, om skatten fastställs till betalning efter nämnda tidpunkt, varvid tilläggsavgiften beräknas som om skatten skulle ha betalats i januari 1968. Vidare gäller bestämmelsen i 71 § 2 mom. sista stycket och den nya lydelsen av 85 § 1 mom. och bestämmelserna i 86 § om allmänt ombuds besvärsmått från ikraftträdandet i mål och ärende som avgöres efter sistnämnda tidpunkt.

2) Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 5 § 1 mom. förordningen den 23 oktober 1908
(nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda
förmåner och rättigheter

Härigenom förordnas, att 5 § 1 mom. förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

5 §.

1 m o m. I fråga — — — — — i allmänhet.

Har den, som är berättigad att återfå erlagd bevillningsavgift enligt denna förordning, i stället att erlägga skatt som avses i uppbördsförordningen, skola bestämmelserna i 68 § 3 och 4 mom. sistnämnda förordning äga motsvarande tillämpning.

Samtidigt med — — — — — andel därav.

Vid redovisningen — — — — — dem utbetalta.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968.

¹ Senaste lydelse av 5 § 1 mom. se 1952:360.

3) Förslag

till

Lag**om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)**

Härigenom förordnas, att 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt anvisningarna till 19 och 60 §§ samma lag¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

46 §.

2 m o m. I hemortskommunen — — — — eller uppfostran;

2) för dels sådan *i slutlig eller tillkommande skatt ingående* tilläggspensionsavgift, som påförts den skattskyldige under året näst före det taxeringsår varom fråga är, dels ock avgift för pensionsförsäkring, som ej avses i 33 §, därest avgiften under beskattningsåret erlagts för försäkring, vilken äges av den skattskyldige själv eller, i förekommande fall, hans make eller hans omyndiga barn;

2) för dels sådan tilläggspensionsavgift, som påförts den skattskyldige under året näst före det taxeringsår varom fråga är, dels ock avgift för pensionsförsäkring, som ej avses i 33 §, därest avgiften under beskattningsåret erlagts för försäkring, vilken äges av den skattskyldige själv eller, i förekommande fall, hans make eller hans omyndiga barn;

3) för dels sådan *i slutlig eller tillkommande skatt ingående* sjukförsäkringsavgift enligt 19 kap. 2 § lagen om allmän försäkring, som påförts den skattskyldige under året näst före det taxeringsår varom fråga är, dels ock premier och andra avgifter, som skattskyldig erlagt för försäkringar av följande slag, vilka ägas av honom själv eller, i förekommande fall, hans make eller hans omyndiga barn, nämligen kapitalförsäkring, arbetslöshetsförsäkring samt sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring, därunder inbegripen avgift till sjukkassa för begravningshjälp, som ej avses i 33 § och som ej utgör sjukförsäkring enligt 2—4 kap. lagen om allmän försäkring; samt

3) för dels sådan sjukförsäkringsavgift enligt 19 kap. 2 § lagen om allmän försäkring, som påförts den skattskyldige under året näst före det taxeringsår varom fråga är, dels ock premier och andra avgifter, som skattskyldig erlagt för försäkringar av följande slag, vilka ägas av honom själv eller, i förekommande fall, hans make eller hans omyndiga barn, nämligen kapitalförsäkring, arbetslöshetsförsäkring samt sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring, därunder inbegripen avgift till sjukkassa för begravningshjälp, som ej avses i 33 § och som ej utgör sjukförsäkring enligt 2—4 kap. lagen om allmän försäkring; samt

¹ Senaste lydelse av 46 § 2 mom. se 1966:274, av anvisningarna till 19 § se 1963:299 och av anvisningarna till 60 § se 1957:105.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

- 4) för belopp — — — — — varje barn.
 Har skattskyldig — — — — — eller underhållsbidraget.
 Därest skattskyldig — — — — — nämnda tid.
 Avdrag, som — — — — — 18 år.

Anvisningar

till 19 §.

- Socialhjälp, begravningshjälp — — — — — influtna medlemsavgifter.
 Utbytes sådan — — — — — skattepliktig intäkt.
 Bestämmelsen att — — — — — sistnämnda lag.
 Skatteplikt föreligger — — — — — av motorfordon.
 Näringshjälp, som av allmänna Näringshjälp eller bidrag enligt
 medel utgår till partiellt arbetsföra 57, 58 eller 62 § arbetsmarknads-
 med flera, är icke att hänföra till kungörelsen den 3 juni 1966 (nr 368)
 skattepliktig inkomst, i den mån näringshjälp är icke att hänföra till skattepliktig
 ringshjälp lämnats till bestridande inkomst, i den mån näringshjälp
 av kostnader, för vilka rätt till avdrag icke föreligger vare sig direkt eller bidraget lämnats till bestridan-
 drag icke föreligger vare sig direkt de av kostnader, för vilka rätt till av-
 såsom omkostnad eller i form av årliga värdeminskingsavdrag. såsom omkostnad eller i form av år-
 drag icke föreligger vare sig direkt ligen värdeminskingsavdrag.

- Skatteplikt föreligger — — — — — mottagarens utbildning.
 Enligt 46 § — — — — — och 32 §§ .

till 60 §.

Till ledning — — — — — följande e x e m p e l.

1. Ett aktiebolag — — — — — 160 000 kronor.

Om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 8 000 kronor, d. v. s. till belopp motsvarande summan av garantibeloppen för fastigheterna, skall den beskattningsbara inkomsten fördelas på församlingarna med 1 000 kronor, 3 000 kronor och 4 000 kronor. Överstiger den beskattningsbara inkomsten summa garantibelopp, skall det överskjutande beloppet fördelas enligt bestämmelserna i 56—59 §§.

Om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 6 400 kronor, d. v. s. till belopp motsvarande summan av garantibeloppen för fastigheterna, skall den beskattningsbara inkomsten fördelas på församlingarna med 800 kronor, 2 400 kronor och 3 200 kronor. Överstiger den beskattningsbara inkomsten summa garantibelopp, skall det överskjutande beloppet fördelas enligt bestämmelserna i 56—59 §§.

2. I en — — — — — 140 000 kronor.

A:s beskattningsbara — — — — — på municipalsamhället.

3. En person — — — — — å municipalsamhället.

Denna lag träder i kraft såvitt avser anvisningarna till 19 och 60 §§ dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas såvitt avser dessa anvisningar första gången i fråga om 1967 års taxering. I övrigt träder lagen i kraft den 1 januari 1968 och tillämpas första gången vid 1968 års taxering.

4) Förslag
 till
Förordning
angående ändrad lydelse av 8 § och 12 § 1 mom. förordningen
den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt

Härigenom förordnas, att 8 § och 12 § 1 mom. förordningen den 12 februari 1943 om kupongskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

8 §.

Kupongskattekontoret skall — — — — — därtill föranleda.

Vid försummelse — — — — — — — — — — motsvarande tillämpning.

Efterkommes icke föreläggande att inbetala kupongskatt och dröjsmålsränta, äger länsstyrelsen förordna om uttagande därav hos bolaget i den ordning som om indrivning av kronoutskylder finnes stadgat. Därvid skall iakttagas, att indrivningsavgift skall erläggas endast för kupongskattens kapitalbelopp samt att, därest indrivningsavgiften inom visst indrivningsdistrikt för ett och samma bolag överstiger 100 kronor, det överskjutande beloppet skall tillfalla staten.

Efterkommes icke föreläggande att inbetala kupongskatt eller dröjsmålsränta, skall länsstyrelsen förordna om uttagande därav hos bolaget. Därvid tillämpas bestämmelserna i uppbördsförordningen om indrivning och restavgift. Restavgift uttages dock icke på dröjsmålsränta.

Besvär över — — — — — — — — — — efterkomma förordnandet.

12 §.

1 m o m. Har vid — — — — — — — — — — innehållna beloppet.

Ansökan om — — — — — — — — — — slutligen prövad.

Har den, som är berättigad återfå kupongskatt, i stället att erlägga skatt, som avses i uppbördsförordningen, skola bestämmelserna i 68 § 3 och 4 mom. sistnämnda förordning äga motsvarande tillämpning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968. Vad hittills föreskrivits i 8 § om statens andel i indrivningsavgift tillämpas vid indrivning, som verkställes av exekutiv förrättningsman, vilken erhållit rätt att uppbära andel i restavgifter efter den 1 januari 1965.

¹ Senaste lydelse av 8 § se 1957:66 och av 12 § 1 mom. se 1947:579.

5) Förslag
till
Förordning
angående ändrad lydelse av 1 § 2 mom. förordningen den 31 december
1945 (nr 903) om utdebitering av tingshusmedel

Härigenom förordnas, att 1 § 2 mom. förordningen den 31 december 1945 om utdebitering av tingshusmedel¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

2 m o m. Till ledning för tingshusmedlens bestämmande skall *lokal skattemyndighet* varje år *efter slutade taxeringsförrättningar så fort ske kan* till tingshusbyggnadsskyldige genom länsstyrelsen insända *förteckning, som för varje kommun summariskt upptager* antalet skattekronor och skatteören som påförts enligt kommunalskattelagen.

2 m o m. Till ledning för tingshusmedlens bestämmande skall *länsstyrelsen senast den 10 augusti* varje år till tingshusbyggnadsskyldige insända *sammandrag över* antalet skattekronor och skatteören, som på grund av *taxeringsnämndernas beslut* påförts inom tingshusbyggnadsskyldiges område enligt kommunalskattelagen. *Sammandraget skall upptaga summan för hela området och hur mycket som belöper på varje kommun.*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968.

¹ Senaste lydelse av 1 § 2 mom. se 1954:156.

6) Förslag
till
Förordning
angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947
(nr 576) om statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 4 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.

<p>1 m o m. Från sammanlagda — — — — — eller lotterivinst; sådan <i>i slutlig eller tillkommande</i> <i>skatt ingående</i> allmän kommunal- skatt och, i den mån avdrag icke åtnjutes enligt nästföljande stycke, tilläggs pensionsavgift som påförts den skattskyldige under året näst före det taxeringsår, varom fråga är.</p>	<p>sådan allmän kommunalskatt och, i den mån avdrag icke åtnjutes en- ligt nästföljande stycke, tilläggs pen- sionsavgift som påförts den skatt- skyldige under året näst före det taxeringsår, varom fråga är.</p>
---	---

Skattskyldig, som — — — — — kommunalskattelagen sägs.

Avdrag enligt — — — — — 6 § 3 mom.

Har sådan — — — — — i fråga.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968.

¹ Senaste lydelse av 4 § 1 mom. se 1967:40.

7) Förslag

till

Lag

angående ändring i lagen den 26 oktober 1951 (nr 691) om viss lindring i
skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan

Härigenom förordnas, att 1, 2, 4 och 5 §§ lagen den 26 oktober 1951 om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Avgifter till svenska kyrkan eller hennes prästerskap, kyrkomusiker eller betjäning, vilka efter kyrkostämmas beslut eller eljest utdebiteras efter de grunder som för kommunalutskylders utgörande i allmänhet äro stadgade, skola efter endast sextio procent av det belopp för skattekrona och skatteöre, vilket bestämts till utdebitering, påföras den, som är för inkomståret mantalsskriven här i riket men som vid ingången av inkomståret icke tillhör svenska kyrkan.

Sådan församlingsskatt enligt lagen den 2 juni 1961 (nr 436) om församlingsstyrelse, som efter kyrkofullmäktiges beslut eller eljest debiteras efter samma grunder som gälla för debitering av kommunalskatt, skall påföras den, som vid ingången av inkomståret icke tillhörde svenska kyrkan och som är mantalsskriven här i riket för inkomståret, efter endast sextio procent av det för debiteringen bestämda beloppet.

2 §.

Det åligger ————— enligt 1 §.

Har i stomme till debiteringslängd, som överlämnats till den lokala skattemyndigheten från länsbyrå för folkbokföringen, intagits uppgift att skattskyldig vid ingången av inkomståret icke tillhör svenska kyrkan, skall debiteringen ske i enlighet med den sålunda lämnade uppgiften.

4 §.

Har rätt till skattenedsättning enligt 1 §, på grund av oriktig uppgift från länsbyrå för folkbokföringen eller av annan anledning, icke beaktats

Har rätt till skattenedsättning enligt 1 § icke beaktats vid debiteringen äger den skattskyldige söka rättelse hos den lokala skattemyndighet

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1953:402.

(Nuvarande lydelse)

tats vid debiteringen äger den skattskyldige söka rättelse hos den lokala skattemyndighet som *verkställt debiteringen*; och skall därvid vad i uppbördsförordningen är stadgat angående rättelse av felaktig debitering av slutlig eller tillkommande skatt äga tillämpning.

(Föreslagen lydelse)

som *utfärdat debetsedeln*. Därvid *tillämpas bestämmelserna* i uppbördsförordningen om rättelse av felaktig debitering av slutlig eller tillkommande skatt.

5 §.

I denna lag förstås med

taxeringsår: det — — — — — verkställs; samt

inkomstår: det — — — — — föregått taxeringsåret.

Vad i denna lag stadgas angående länsbyrå för folkbokföringen skall beträffande stad, där det tryckande registret föres hos den lokala skattemyndigheten, avse sistnämnda myndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968.

8) Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 5 § förordningen den 30 november 1951 (nr 763)
angående beräkning av statlig inkomstskatt för
ackumulerad inkomst

Häri genom förordnas, att 5 § förordningen den 30 november 1951 angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

5 §.

Bifalles ansökan varom i 4 § sägs, skall länsstyrelsen meddela förordnande om avkortning eller, där restitution skall ske, tillställa den skattskyldige honom tillkommande belopp *över postgiro*.

A restituerat belopp utgår icke ränta.

(Föreslagen lydelse)

Bifalles ansökan varom i 4 § sägs, skall länsstyrelsen meddela förordnande om avkortning eller, där restitution skall ske, tillställa den skattskyldige honom tillkommande belopp. *Därvid tillämpas bestämmelserna i 87 § uppbördsförordningen. Vid restitution* utgår icke ränta *enligt 69 § 2 mom. uppbördsförordningen.*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968. Äldre bestämmelser angående ränta gäller dock i fråga om skatt på grund av 1967 eller tidigare års taxering.

9) Förslag
till
Förordning
angående ändring i förordningen den 6 juni 1952 (nr 410) med
bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall

Härigenom förordnas, att 3, 4 och 5 §§ förordningen den 6 juni 1952 med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

Vid tillämpning av denna förordning skall, där avkortning kan ske, sådan i första hand äga rum. Kan avkortning icke ske eller kan sådan ske allenast till viss del, skall det enligt 2 § beräknade beloppet, i den mån det ej kunnat avkortas och det täckes av erlagt skattebelopp, återbetalas till den skattskyldige. Å sålunda återbetalat belopp utgår icke ränta.

Vid tillämpning av denna förordning skall, där avkortning kan ske, sådan i första hand äga rum. Kan avkortning icke ske eller kan sådan ske allenast till viss del, skall det enligt 2 § beräknade beloppet, i den mån det ej kunnat avkortas och det täckes av erlagt skattebelopp, återbetalas till den skattskyldige. Å sålunda återbetalat belopp utgår icke ränta enligt 69 § 2 mom. uppbördsförordningen.

4 §.

Den som enligt denna förordning vill åtnjuta avkortning av påford skatt eller restitution av erlagd skatt eller båda dessa förmåner har att därom göra ansökan hos länsstyrelsen i det län, inom vilket han taxerats till statlig inkomstskatt för det taxeringsår varom fråga är, eller, därest han taxerats till sådan skatt i Stockholms stad, till överståthållarämbetet.

Ansökan skall vara nämnda myndighet tillhanda före utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret, vid äventyr att avkortning eller restitution enligt denna förordning icke må beviljas. Därest de i 2 § angivna förutsättningarna för åtnjutande av avkortning eller restitution

Den som enligt denna förordning vill åtnjuta avkortning av påford skatt eller restitution av erlagd skatt eller båda dessa förmåner har att därom göra ansökan hos länsstyrelsen i det län, inom vilket han taxerats till statlig inkomstskatt för det taxeringsår varom fråga är.

Ansökan skall vara länsstyrelsen tillhanda före utgången av det femte kalenderåret efter taxeringsåret. Föreligga de i 2 § angivna förutsättningarna för åtnjutande av avkortning eller restitution först efter det kammarrätten eller Kungl. Maj:t meddelat utslag angående ifrågava-

(Nuvarande lydelse)

föreligga först efter det kammarrätten eller Kungl. Maj:ts meddelat utslag angående *sökandens* taxering för ifrågavarande år, skall ansöknings vara *myndigheten* tillhanda inom ett år efter det kammarrättens utslag vunnit laga kraft eller Kungl. Maj:ts utslag meddelats.

Ansökan göres — — — — — av riksskattenämnden.

(Föreslagen lydelse)

rande taxering eller efter det sökanden åsatts *eftertaxering*, skall ansöknings vara *länsstyrelsen* tillhanda inom ett år efter det kammarrättens utslag vunnit laga kraft eller Kungl. Maj:ts utslag meddelats eller *eftertaxeringen skett*. *Har ansökan icke inkommit till länsstyrelsen inom nu angiven tid, upptages den icke till prövning.*

5 §.

Finnes ansökning böra bifallas, skall länsstyrelsen eller *överståthållarämbetet* antingen meddela förordnande om avkortning eller tillställa sökanden honom tillkommande *restituerat* belopp över *postgiro* eller ock vidtaga båda dessa åtgärder.

Finnes ansökning böra bifallas, skall länsstyrelsen antingen meddela förordnande om avkortning eller, *där återbetalning skall ske*, tillställa sökanden honom tillkommande belopp eller ock vidtaga båda dessa åtgärder. *Därvid tillämpas bestämmelserna i 87 § uppbördsförordningen.*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968 och gäller även i fråga om skatt som påförts dessförinnan. Äldre bestämmelser angående ränta gäller dock i fråga om skatt på grund av 1967 eller tidigare års taxering.

10) Förslag

till

Lag**om ändrad lydelse av 72 § landstingslagen den 14 maj 1954 (nr 319)**

Härigenom förordnas, att 72 § landstingslagen den 14 maj 1954 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)***72 §.**

Till ledning för landstingsskattens bestämmande skall *lokal skattemyndighet* varje år *efter slutade taxeringsförrättningar så fort ske kan* till förvaltningsutskottet *genom länsstyrelsen* insända *förteckning, som för varje kommun summariskt upptager* antalet skattekronor och skatteören, som påförts enligt kommunalskattelagen. *Förvaltningsutskottet låter däröver upprätta sammandrag, upptagande* summan för hela landstingskommunen, *samt hur mycket som belöper på varje kommun.*

Till ledning för landstingsskattens bestämmande skall *länsstyrelsen senast den 10 augusti* varje år till förvaltningsutskottet insända *sammandrag över* antalet skattekronor och skatteören, som *på grund av taxeringsnämndernas beslut* påförts *inom landstingskommunens område* enligt kommunalskattelagen. *Sammandraget skall upptaga* summan för hela landstingskommunen *och hur mycket som belöper på varje kommun.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968.

11) Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 14 § 2 mom. och 20 § förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt

Härigenom förordnas, att 14 § 2 mom. och 20 § förordningen den 16 maj 1958 om sjömansskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

14 §.

2 mom. Inbetalas sjömansskatt senare än i 1 mom. sägs, skall restavgift utgå med fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som icke erlagts i rätt tid. Uppkommer vid beräkningen öretal, iakttages att öretal över femtio avrundas uppåt och annat öretal avrundas nedåt till helt krontal, dock att restavgift icke i något fall utgår med mindre än en krona.

2 mom. Inbetalas sjömansskatt senare än i 1 mom. sägs, skall restavgift och tilläggsavgift utgå beräknade enligt bestämmelserna i 58 § 1 mom. första, andra och tredje styckena uppbördsförordningen. Tilläggsavgiften bestämmes därvid i förhållande till det antal tidrymder av sex månader, utöver den första, som påbörjats efter utgången av den tidpunkt, då skatten rätteligen skolat erläggas, intill dess skatten inbetalas eller revisionskrav fastställs enligt 17 § 2 mom.

20 §.

Åtgärder för uttagande av sjömansskatt må icke vidtagas senare än fem år efter utgången av det år, under vilket skatteavdrag verkställtts eller skolat verkställas.

Har redare underlåtit verkställa avdrag för sjömansskatt, må hans ansvarighet för skatten icke fastställas och ej heller åtgärder för uttagande av skatten vidtagas mot honom senare än fem år efter utgången av det år, under vilket skatteavdrag skolat verkställas.

Revisionskrav mot redare i anledning av att innehållen sjömansskatt icke inbetalats må icke fastställas senare än fem år efter utgången av det år, under vilket skatteavdraget verkställdes.

Åtgärder för indrivning av innehållen sjömansskatt må icke vidtagas senare än fem år efter utgången av det år, under vilket fråga om faststäl-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

lelse av revisionskravet prövats av sjömansskattenämnden.

Utan hinder av vad ovan föreskrivits må kammarrättens eller Kungl. Maj:ts utslag, varigenom redare ålagts ansvarighet för sjömansskatt, verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår då utslaget meddelades.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om skatt som innehållits eller rätteligen skulle ha innehållits genom skatteavdrag före ikraftträdandet. Utan hinder härav gäller den nya lydelsen av 14 § 2 mom. även i fråga om skatt som nyss nämnts, om skatten fastställs till betalning efter ikraftträdandet, och bestämmelserna i 20 § sista stycket i mål och ärende som avgöres efter sistnämnda tidpunkt. Därvid beräknas tilläggsavgiften som om skatten skulle ha betalats i januari 1968.

12) Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 55 och 58 §§ förordningen den
1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt

Härigenom förordnas, att 55 och 58 §§ förordningen den 1 december 1959 om allmän varuskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

55 §.

Skattskyldig, som anfört besvär över beslut rörande taxering till allmän varuskatt, må beviljas anstånd med inbetalning av skatt på grund av taxeringen. I fråga om sådant anstånd skola bestämmelserna i 49 § 1 mom. uppbördsförordningen äga motsvarande tillämpning.

Bestämmelserna i 49 § 1 mom. vid 1)—3) samt 2 mom. uppbördsförordningen om anstånd i vissa fall med inbetalning av skatt skola äga motsvarande tillämpning i fråga om allmän varuskatt.

58 §.

Har deklaration ej avgivits och preliminär allmän varuskatt ej inbetalats inom föreskriven tid eller har skattskyldig underlåtit att inom sådan tid inbetala i avgiven deklaration angivet belopp, skall restavgift utgå å icke inbetalat belopp. Vad nu sagts skall gälla jämväl där preliminär allmän varuskatt eljest fastställt till betalning och skatten ej inbetalats inom i fastställelsebeslutet angiven tid, så ock där skattskyldig underlåtit att inbetala kvarstående eller tillkommande allmän varuskatt i tid och ordning som i 50 eller 51 § sägs.

Har deklaration ej avgivits och preliminär allmän varuskatt ej inbetalats inom föreskriven tid eller har skattskyldig underlåtit att inom sådan tid betala den skatt som skall utgå enligt avgiven deklaration, skall restavgift utgå å icke inbetalat belopp. Vad nu sagts skall gälla jämväl där preliminär allmän varuskatt eljest fastställt till betalning och skatten ej inbetalats inom i fastställelsebeslutet angiven tid, så ock där skattskyldig underlåtit att inbetala kvarstående eller tillkommande allmän varuskatt i tid och ordning som i 50 eller 51 § sägs.

Restavgiften utgår efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som icke erlagts, dock ej mindre än en krona. Restavgiften skall vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal.

Restavgiften utgår efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som icke erlagts, dock ej mindre än tio kronor. Restavgiften skall vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal.

Vad i — — — — — är fråga.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968. Äldre bestämmelser i 58 § andra stycket gäller dock i fråga om skatt som förfaller till betalning före ikraftträdandet.

13) Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av 8 § förordningen den 18 december 1959 (nr 551)

angående beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen

om allmän försäkring

Härigenom förordnas, att 8 § förordningen den 18 december 1959 angående beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

8 §.

Har belopp — — — — — stycket sägs.

Om pensionsgrundande — — — — — pensionsgrundande inkomsten.

Pensionsgrundande inkomst som lokal skattemyndighet bestämt senast den 20 november under taxeringsåret skall, därest debetsedel å slutlig skatt utföras för den försäkrade angivas å debetsedeln. Har pensionsgrundande inkomst bestämts efter nämnda tidpunkt, skall underrättelse härom sändas till den försäkrade.

Pensionsgrundande inkomst skall angivas på debetsedel å slutlig skatt när så kan ske. I annat fall skall särskild underrättelse om den pensionsgrundande inkomst som bestämts sändas till den försäkrade.

Har verkställd — — — — — den försäkrade.

Underrättelse enligt — — — — — över beslutet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968.

¹ Förordningen omtryckt se 1962:395. Senaste lydelse av 8 § se 1966:244.

**14) Förslag
till
Förordning
om ändrad lydelse av 17 och 40 §§ förordningen den 18 december 1959
(nr 552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen
om allmän försäkring, m. m.**

Härigenom förordnas, att 17 och 40 §§ förordningen den 18 december 1959 angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

17 §.

Arbetsgivaravgift uppgående — — — — — därtill föreligga.
Riksförsäkringsverket skall särskilt för varje uppbördsdistrikt, såvitt gäller Stockholm före den 1 augusti och i övrigt före den 1 september under året näst efter utgiftsåret, lämna vederbörande lokala skattemyndighet uppgift om de arbetsgivaravgifter som skola påföras i samband med slutlig skatt.

Riksförsäkringsverket skall lämna uppgift om de arbetsgivaravgifter, som skola påföras i samband med slutlig skatt, enligt föreskrifter som meddelas av centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden efter samråd med verket.

40 §.

Tilläggs pensionsavgift skall vara erlagd före den 1 oktober året näst efter taxeringsåret eller, såvitt gäller i tillkommande skatt ingående tilläggs pensionsavgift, inom fyra månader efter utgången av den månad, under vilken den sista av de för skatteinbetalningen bestämda uppbördsterminerna infallit.

Tilläggs pensionsavgift som ingår i slutlig skatt skall vara erlagd före den 1 oktober året näst efter taxeringsåret. Avgift som icke ingår i slutlig skatt skall vara erlagd inom åtta månader efter utgången av den månad, då underrättelse om debitering av avgiften meddelades den försäkrade.

Har tilläggs pensionsavgift, — — — — — stycket stadgas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om tilläggs pensionsavgift som debiteras före ikraftträdandet.

¹ Förordningen omtryckt se 1962:396. Senaste lydelse av 40 § se 1964:158.

15) Förslag
till
Lag
angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 25 maj 1962 (nr 398) om
finansiering av folkpensioneringen

Härigenom förordnas, att 2 § lagen den 25 maj 1962 om finansiering av folkpensioneringen¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Såsom bidrag till kostnaderna för folkpensioneringen skall, såvitt ej annat följer av vad i andra stycket sägs, envar erlægga folkpensionsavgift för år, då för honom beräknats till statlig inkomstskatt beskattningsbar inkomst, under förutsättning att han vid utgången av detta år fyllt minst aderton och högst sextiosex år, att han varit här i riket mantalskriven för året näst före taxeringsåret samt att han vid *tidpunkten för tryckningen av stomme till inkomstlängd* för taxeringsåret var svensk medborgare.

Såsom bidrag till kostnaderna för folkpensioneringen skall, såvitt ej annat följer av vad i andra stycket sägs, envar erlægga folkpensionsavgift för år, då för honom beräknats till statlig inkomstskatt beskattningsbar inkomst, under förutsättning att han vid utgången av detta år fyllt minst aderton och högst sextiosex år, att han varit här i riket mantalskriven för året näst före taxeringsåret samt att han vid *ingången av året näst före taxeringsåret* var svensk medborgare.

Folkpensionsavgift skall — — — — — före taxeringsåret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968. Äldre bestämmelser gäller dock beträffande folkpensionsavgift som påföres för år 1967 eller tidigare år.

¹ Senaste lydelse av 2 § se 1965:74.

16) Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 10 § förordningen den 21 maj 1965 (nr 153)
om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar

Härigenom förordnas, att 10 § förordningen den 21 maj 1965 om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

10 §.

Bifalles ansökan om skatteberäkning enligt denna förordning senast den 20 november under taxeringsåret, skall skatteberäkningen iakttagas vid debitering av slutlig skatt.

Bifalles ansökan om skatteberäkning senare, skall belopp varmed skatt nedsättes avkortas eller, där restitution skall ske, tillställas den skattskyldige på sätt som anges i uppbördsförordningen. På restituerat belopp utgår icke ränta.

Föranleder skatteberäkning, varom beslut meddelats efter den 20 november under taxeringsåret att ytterligare skatt skall uttagas, äga uppbördsförordningens bestämmelser om tillkommande skatt tillämpning.

Beslut om skatteberäkning enligt denna förordning skall iakttagas vid debitering av slutlig skatt, när så kan ske med hänsyn till tidpunkten för beslutet och debiteringen.

Har beslut om skatteberäkning icke iakttagits vid debiteringen av slutlig skatt, skall belopp, varmed skatt nedsatts, avkortas och tillkommande skatt debiteras i den mån ytterligare skatt skall uttagas på grund av beslutet. Vid restitution utgår icke ränta enligt 69 § 2 mom. uppbördsförordningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968. Äldre bestämmelser angående ränta gäller dock i fråga om skatt på grund av 1967 eller tidigare års taxering.

Till utskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 865 av herr *Enarsson m. fl.* samt II: 1070 av herrar *Björkman* och *Lothigius*, vari hemstälts, »att riksdagen måtte avslå den föreslagna 77 a § i uppbördsförordningen rörande ställföreträdarens civilrättsliga ansvar för av arbetsgivare innehållna icke redovisade skattemedel»; ävensom

2) de likalydande motionerna I: 866 av herr *Tistad* och II: 1071 av herr *Werbros*, vari hemställts, att riksdagen måtte, med ändring av vad som föreslås i proposition nr 130, besluta att 48 § 1 mom. uppbördsförordningen skall ha följande ändrade lydelse:

48 §.

1 m o m. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit nedsatt på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat eller på grund av studier, må beviljas anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två av de uppbördsterminerna, vilka utlöpa närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den första av nyssnämnda terminerna infaller.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet jämväl upptagit följande vid riksdagens början väckta, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 159 av herr *Lundström* och II: 203 av herr *Öhval*, vari hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning rörande förutsättningarna för sådan ändring i gällande principer om ränta vid skatterestitution, att ränta i möjligaste mån skall utgå även i fall, som avses i motionerna;

2) de likalydande motionerna I: 331 av herrarna *Ottosson* och *Yngve Nilsson* samt II: 424 av herrarna *Thylén* och *Nordgren*, vari hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning av möjligheten för ett vidgat dispensförfarande avseende skatteuppbörd under semesterperiod»; ävensom

3) de likalydande motionerna I: 615 av herr *Harald Pettersson* samt II: 779 av herrarna *Sundkvist* och *Josefson* i Arrie, vari hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande bestämmelser, att arbetstagare i fall som avses i motionerna äger företräde till tillgängliga medel och att staten därpå i vanlig ordning må indriva sin fordran.

I enlighet med utskottets hemställan i memorial nr 51 har riksdagen beslutat uppskjuta behandlingen av förevarande proposition och vid riksdagens början väckta motioner till innevarande års höstsession.

Rörande motiveringen för de i *propositionen* framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härför återfinns under följande rubriker på nedan angivna sidor i *propositionen*, nämligen

Inledning, s. 52—54.

Uppbördsutredningen och remissyttrandena, s. 54—113.

Departementschefen, s. 114—145.

Av innehållet i de förevarande *motionerna* må här återges följande.

Som motivering för yrkandet i *motionerna I: 159* och *II: 203* anföres bl. a. Enligt 10 § förordningen om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar utgår inte ränta på belopp som restitueras med anledning av att ansökan om skatteberäkning enligt förordningens bestämmelser bifallits. Motsvarande stadgande återfinns i 5 § förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst och i 3 § förordningen med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall.

Riksdagen har åren 1965 och 1966 på förslag av bevillningsutskottet avslagit väckta motioner om att ränta skall utgå för viss tid vid skatterestitution enligt förordningen om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar. Som skäl har anförts att ett införande av rätt till restitutionsränta uppenbarligen skulle strida mot hittills tillämpade principer, nämligen att sådan ränta inte utgår när särskild skatteberäkning i någon form är beroende av ansökan från den skattskyldige. I förra årets betänkande medgav dock utskottet att principen i vissa fall kunde synas orättvis: »Utskottet vill i och för sig inte förneka att räntegottgörelse i vissa av de av motionärerna avsedda fallen kan te sig berättigad från rättvisesynpunkt». Å andra sidan fann utskottet att det skulle vara förenat med betydande svårigheter att åstadkomma en för praktiskt bruk lämplig gränsdragning mellan fall, där restitutionsränta bör utgå och där sådan ränta inte kan anses befogad.

Enligt motionärernas mening bör det vara ett allmänt intresse att undersöka i vad mån en förändring till det bättre av nuvarande bestämmelser kan ske. I fjolårets motion påvisades, att det kan gälla många års — i det anförda fallet 8 års — ränteförlust för den skattskyldige. Grunderna för nu gällande princip att restitutionsränta i berörda fall inte skall utgå synes motionärerna oklara och bör närmare utredas. Om svårigheterna vid en ändring är av sådan storlek, som bevillningsutskottet gjort gällande, torde även de problem utskottet åberopat böra grundligt penetreras.

I *motionerna I: 331* och *II: 424* anföres, att skatteuppbörden under vissa förhållanden kan bli onödigt betungande på grund av systemet med tvåmånadersperioder, som inte alltid stämmer överens med företagens verksamhet. Framför allt gäller detta de företag som på grund av semester har stängt under en längre period under vilken redovisning av preliminär källskatt eller omsättningsskatt skall ske. För de flesta företag inträffar detta under juli månad, vilken torde vara den vanligaste semestermånaden för företagens anställda. De belopp som betalas under juliuppbörden är mycket stora. Under perioden september 1965—september 1966 utvisade juli

månad det högsta beloppet i fråga om preliminärskatt med 3 921 milj. kr. Under samma månad inbetalades dessutom 895 milj. kr. i varuskatt, som under tolv månadersperioden endast överträffades av januari månad, då varuskatteuppbörden uppgick till 1 036 milj. kr. De stora summor, som den sammanlagda skatteuppbörden under juli månad uppgår till, medför att företagen får stora svårigheter med en förskottsbetalning av skatten före semestermånadens början. Till detta kommer givetvis att arbetet med redovisning av preliminär skatt och varuskatt medför en stor arbetsbelastning för företagens ekonomiavdelningar före semestern. Detta har lett till en uppdelning av semestertiden för kassapersonalen även på de företag som i övrigt tillämpar stängning under semestertiden. Då även de statliga uppbördsmyndigheterna har personalsvårigheter under semestermånen är det enligt motionärernas mening önskvärt från såväl enskild som statlig synpunkt att åtgärder vidtas för att underlätta företagens redovisning av denna skatteuppbörd. Det borde icke stöta på oöverstigligen administrativa svårigheter att härvidlag tillämpa någon form av generös dispens under en tidsperiod av 30 dagar för de företag, som på grund av semesterstängning ansöker härom.

Till stöd för yrkandet i *motionerna I: 615* och *II: 779* framhålls bl. a., att åtskilliga fall förekommer, då arbetsgivaren vid källskatteuppbörden knappast kan sägas ha obehörigen förfogat över statens medel. Så är förhållandet om medlen i fråga aldrig funnits hos arbetsgivaren. För arbetsgivare i likviditetssvårigheter eller måhända i eller inför likvidation kan det vara möjligt att uppbringa, ofta genom smälån, just den del av den totala lönen som skall utbetalas till arbetstagaren. Givetvis kan arbetsgivaren i ett sådant fall betala en del till arbetstagaren och inleverera skattedelen till statsverket. En sådan åtgärd går emellertid ut över arbetstagaren och står kanske därjämte i strid mot långgivarens önskemål eller kanske t. o. m. mot dennes villkor.

Här föreligger uppenbarligen en fråga om vem som skall komma i första hand, den anställde eller staten. Det borde inte råda mer än en mening om att den anställde bör ha företräde. Den ordning som nu tillämpas ger emellertid inte arbetstagaren utan staten företräde, varav också följer att den tredje parten, arbetsgivaren, oförskyllt kommer att framstå som lagöverträdare. Motionärerna anser det därför påkallat att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om erforderlig rättelse.

Som motivering för yrkandet i *motionerna I: 865* och *II: 1070* anföres bl. a. följande. I propositionen föreslås i 77 a § i förslaget till förordning om ändring i uppbördsförordningen en bestämmelse av innebörd att om den, som företräder arbetsgivare vilken är juridisk person, verkställt skatteavdrag men uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala det

innehållna beloppet i tid och ordning, som i 77 § sägs, är han jämte arbetsgivaren betalningsskyldig för skattebeloppet.

Vid remissbehandlingen av uppbördsutredningens betänkande framförde bl. a. Näringslivets skattedelegation kritik mot förslaget på denna punkt. Skattedelegationen framhöll bl. a. att behovet av den av utredningen föreslagna ansvarigheten för arbetsgivarens ställföreträdare måste anses som mycket ringa. Som skäl för denna uppfattning framfördes bl. a. dels att en ställföreträdare som överträder bestämmelserna i aktiebolagslagen eller i bolagsordningen kan åläggas betala oredovisad skatt som skadestånd till staten, dels att staten kan uttaga skattebeloppet av arbetsgivaren i flertalet av de fall då skadeståndsansvar anses böra utkrävas. Vidare framhåller delegationen att genom kronans förmånsrätt enligt 17 kap. 12 § andra stycket handelsbalken skulle den ansvarighet för ställföreträdaren som föreslagits minska möjligheterna till utdelning för dennes andra borgenärer, varjämte ställföreträdaren genom användande av sin regressrätt synes kunna åberopa kronans förmånsrätt och få fördel därigenom framför andra bolagets borgenärer. Med hänsyn till det anförda avstyrkte delegationen förslaget. Sveriges hantverks- och industriorganisation anser det icke lämpligt att vid sidan av aktiebolagslagens och brottsbalkens regler tillskapa särskilda bestämmelser i uppbördsförordningen. Från skatteindrivningssynpunkt anser motionärerna mera vara att vinna genom en effektivisering av själva indrivningsförfarandet.

I *motionerna I: 866* och *II: 1071* framhålles, att i 48 § uppbördsförordningen finns bestämmelser som möjliggör anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, då den skattskyldiges skattebetalningsförmåga blivit nedsatt. Anstånd kan medges i två fall. Det ena gäller skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit nedsatt på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat. Det andra gäller värnpliktig, som inryckt till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga blivit nedsatt till följd därav.

Som villkor för anstånd med erläggande av skatt gäller således, att nedsättningen i skattebetalningsförmågan skall vara oförvållad. En skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit nedsatt på grund av omständigheter varöver han själv råder, kan alltså inte beviljas anstånd. En kategori skattskyldiga som har stor olägenhet därav är studerande. Det är numera tämligen vanligt, att ungdomar, som varit ute i förvärvslivet en tid, avbryter sitt arbete för att fortsätta sina studier. Om en sådan studerande under sin yrkesverksamma tid betalat för låg preliminär skatt, påföres han kvarskatt, vars erläggande — under uppbördsterminerna i mars och maj — kan bereda honom avsevärda svårigheter. En kortare tids anstånd med skattebetalningen, t. ex. över sommaren då han kan skaffa sig inkomster på feriearbete, skulle betyda en väsentlig lättnad. Så som bestämmelserna nu

är utformade — och propositionen innebär ingen ändring härvidlag — kan anstånd emellertid inte medges, eftersom studierna inte är oförvållade.

Motionärerna anser det vara skäligt, att skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit nedsatt på grund av studier, skall kunna beviljas anstånd med skattebetalning enligt samma grunder som gäller vid arbetslöshet och sjukdom.

Utskottets yttrande

I den förevarande propositionen framläggs på grundval av uppbördsutredningens betänkande »Uppbördsfrågor» (SOU 1965:23) olika förslag i syfte att förbättra och effektivisera skatteuppbörden.

Sålunda föreslås att ett allmänt ombud och en ställföreträdare för denne skall förordnas i varje län för att bevaka kronans intressen i vissa uppbördsfall. Enligt förslaget skall allmänna ombudet äga rätt att anföra besvär över lokal skattemyndighets och länsstyrelses beslut rörande arbetsgivares ansvar för arbetstagares skatt samt över länsstyrelses beslut angående restavgift, ränta på kvarstående skatt och riksrevisionsverkets anmärkningar mot debitering. Utan ovannämnda begränsningar skall ombudet även äga rätt att föra talan mot kammarrättens utslag i uppbördsfall.

Avsaknaden av särskilda bestämmelser i uppbördsförordningen om vem som har att företräda det allmänna i uppbördsfall har otvivelaktigt framstått som en brist i uppbördssystemet. Utskottet delar därför uppfattningen, att tillskapandet av särskilda befattningshavare med uppgift att tillvarata det allmännas intressen i de viktigare uppbördsfallen är en angelägen reform. Såsom framhållits i propositionen är avsikten med förslaget inte att införa ett generellt partsförhållande i uppbördsprocessen mellan kronan och de skattskyldiga eller arbetsgivarna. Allmänna ombudets uppgift skall i stället vara att granska och överväga fullföljd i sådana uppbördsfall, där tillämpningen av bestämmelserna föranlett tvekan eller där avgörandet är av intresse från prejudikatssynpunkt. Det bör i sammanhanget uppmärksammas att ombudet enligt uttrycklig bestämmelse också äger rätt att föra talan till skattskyldigs eller arbetsgivares förmån. Utskottet har för sin del inte funnit anledning till erinringar mot förslaget och tillstyrker således bifall till propositionen i denna del.

I propositionen framläggs vidare förslag om vidgade möjligheter för skattskyldig att erhålla anstånd med betalning av skatt. Anstånd i samband med taxeringsbesvär skall således — i motsats till vad som nu är fallet — kunna meddelas oberoende av taxeringsintendentens ställningstagande i besvärfrågan. Förutsättningen för anstånd skall vara att erläggandet i behörig tid av skatten för den skattskyldige medför betydande skadeverkningar eller eljest framstår som obilligt. Som villkor för beviljandet av an-

stånd skall vidare gälla att den skattskyldige ställer nöjaktig säkerhet, om det inte med hänsyn till anståndstidens varaktighet, den skattskyldiges förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antas att skatten ändå kommer att erläggas i behörig tid. Beslut om anstånd i samband med besvär över taxering skall meddelas av länsstyrelsen, som även har att förvalta ställd säkerhet. I övrigt innebär förslaget i fråga om anstånd endast mindre justeringar. Länsstyrelsen skall sålunda kunna meddela anstånd också när skattskyldig gjort framställning om tillämpning av den s. k. 80 %-regeln eller ansökt om befrielse från erläggande av ränta på kvarstående skatt. Vidare föreslås, att lokal skattemyndighet skall få meddela anstånd, då taxeringsintendenten anfört besvär till den skattskyldiges förmån och när taxeringen blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende samt när skattskyldig yrkat nedsättning i taxeringen enligt reglerna för frivillig särbeskattning.

Skattskyldig, som på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat fått sin skattebetalningsförmåga nedsatt, kan enligt nuvarande bestämmelse i 48 § 1 mom. uppbördsförordningen erhålla anstånd under högst ett år med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt. Enligt 48 § 2 mom. samma förordning kan anstånd med inbetalning av skatt dessutom meddelas värnpliktig, som inryckt till militärtjänstgöring och på grund därav fått sin skattebetalningsförmåga nedsatt.

I de med anledning av propositionen väckta motionerna I: 866 och II: 1071 har hemställts att också skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit nedsatt på grund av studier skall kunna beviljas anstånd med skattebetalning enligt samma grunder som gäller vid arbetslöshet och sjukdom.

Enligt uppbördsförordningen gäller som allmän regel, att besvär över taxering eller yrkande om nedsättning av skatt inte fritar från skyldighet att i föreskriven tid inbetala den skatt, som debiterats på grund av taxeringen. Denna regel har uppenbarligen goda skäl för sig. Mot bakgrunden härav är det enligt utskottets mening nödvändigt, att möjligheterna till anstånd med skattens betalning blir relativt begränsade. Såvitt utskottet kunnat finna är de förslag till vidgade anståndsmöjligheter, som framlagts i propositionen, väl avvägda och ägnade att så långt det är möjligt tillgodose de krav, som under senare år, bl. a. i motioner i riksdagen, framförts i syfte att avhjälpa bristerna i nu gällande bestämmelser om anstånd. Med det anförda tillstyrker utskottet de i propositionen föreslagna ändringarna av reglerna om anstånd med inbetalning av skatt och avstyrker således bifall till motionerna I: 866 och II: 1071.

Propositionen innehåller också förslag till ändrade regler om skatteavdrag för preliminär A-skatt och kvarstående skatt. I fråga om engångsbelopp utöver lön, exempelvis ackordsersättning och retroaktiv lön, föreslås att avdrag för preliminär skatt skall ske enligt särskild tabell som fastställs

av centrala folkbokförings- och uppborgsnämnden. Avdrag för preliminär skatt på engångsbelopp i andra fall föreslås höjt från 25 till 30 %. Om debetsedel på preliminär skatt inte lämnas till arbetsgivaren skall enligt nuvarande bestämmelser skatteavdrag göras med 25 % av inkomsten. Enligt förslaget i propositionen skall sådant avdrag på lön för vecka eller längre tid göras med 110 % av skattebeloppet enligt kolumn 1 i skattetabellen på den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas, och vid korttidsanställning (daglön) med 110 % av tabellbeloppet. I fråga om engångsbelopp utöver lön skall det ovannämnda skatteavdraget höjas med 10 %, om debetsedel på preliminär skatt inte företes. I stället för avdrag med 30 % skall avdrag göras med 110 % av skattebeloppet enligt kolumn 1 på övriga engångsbelopp, om debetsedel uteblir. Förhöjningen av det preliminära skatteavdraget skall dock alltid ske med minst 1 kr. för daglön, 5 kr. för veckolön, 10 kr. för halvmånadslön och 20 kr. för månadslön. Skatteavdrag för kvarstående skatt, som f. n. görs med 25 % av inkomsten, när debetsedel på slutlig skatt inte lämnas, skall enligt förslaget göras med samma belopp som preliminärskatteavdraget utom när fråga är om korttidsanställning. Vidare föreslås att kvarstående och tillkommande skatt under 10 kr. inte skall uttas och överskjutande preliminär skatt under samma belopp inte återbetalas. Därjämte förordas höjning av gränsen för påföring av preliminär B-skatt från nuvarande 60 kr. i hemortskommunen och 200 kr. i annan kommun till generellt 300 kr. samt höjning av gränsen för uppdelning av kvarstående skatt på två uppborgsterminer från 50 till 200 kr.

En grundläggande princip i det nuvarande uppborgssystemet är att avdrag för preliminär skatt på inkomsten skall göras i anslutning till inkomstförvärvet med belopp, som beräknas i så nära överensstämmelse med den slutliga skatten som möjligt. Av gjorda undersökningar framgår, att arbetsgivarna, särskilt när det gäller tillfälliga arbetsanställningar, haft svårigheter att infordra debetsedlar eller skattekort från de anställda. Dessa har nämligen i många fall på grund av inkomstutvecklingen funnit det fördelaktigt att erhålla skatteavdrag enligt 25-procentsregeln. Detta har medfört olägenheter för arbetsgivarna vid skatteredovisningen och för uppborgsmyndigheterna vid identifieringen av de skattskyldiga. Detta är givetvis inte tillfredsställande och inte heller att skattskyldiga kan komma i åtnjutande av en inte avsedd räntefri skattecredit under avsevärd tid genom att underlåta att uppvisa sina debetsedlar för arbetsgivaren. Utskottet biträder därför de av departementschefen föreslagna ändringarna av skatteavdragsreglerna. I detta sammanhang vill utskottet endast tillägga följande. Enligt den nya bestämmelsen i 40 § 3 mom. uppborgsmyndigheten skall förhöjt skatteavdrag inte göras, om arbetsgivaren erhållit besked av länsstyrelsen eller den lokala skattemyndigheten om vilket avdrag som skall göras från arbetstagarens lön. Nämnda bestämmelse får också anses tillämplig, om arbetsgivaren erhållit uppgifter direkt från det av centrala folkbokförings-

och uppborädsnämnden fr. o. m. årsskiftet 1967/68 inrättade centrala förfrågningsregistret. Förslagen om höjda beloppsgränser föranleder inte erinringar från utskottets sida.

Om skattskyldig eller arbetsgivare underlåter att inbetala skatt i föreskriven tid och ordning är han enligt gällande bestämmelser skyldig att betala restavgift med 4 % av det inte inbetalade skattebeloppet. I propositionen föreslås att arbetsgivare, som inte betalt innehållen skatt skall, utöver restavgift, erlægga en särskild tilläggsavgift fr. o. m. sjunde månaden efter uppboräds månaden. Tilläggsavgiften skall för varje sexmånadersperiod beräknas till 4 % av det icke inlevererade skattebeloppet. Restavgift och tilläggsavgift skall dock tillsammans inte överstiga 16 % av den obetalda skatten.

Den straffpåföljd i form av dagsböter eller fängelse, vilken en arbetsgivare, som försummat att i rätt tid redovisa innehållen skatt kan ådra sig enligt uppborädsförordningens bestämmelser, har i praktiken inte visat sig vara ett tillräckligt snabbt verkande påtryckningsmedel för att förmå arbetsgivare att fullgöra sina skyldigheter. I likhet med departementschefen anser utskottet det befogat att av sådana försumliga arbetsgivare — utöver restavgift — utta en särskild tilläggsavgift, som successivt ökar ju längre dröjsmålet med skatteinbetalningen varar. Mot en på angivet sätt konstruerad restavgift och tilläggsavgift kan givetvis invändas att årsräntan på det icke inbetalade skattebeloppet härigenom blir osedvanligt hög. Syftet med tilläggsavgiften är emellertid inte endast att kompensera det allmänna för ränteförluster utan också att förmå arbetsgivaren att inbetala den oredovisade skatten i rätt tid. Avgiften skall även ersätta statsverket för de extra kostnader, som restföring av skatt m. m. medför. Med det anförda tillstyrker utskottet propositionen i berörda del.

En nyhet i propositionen är förslaget att den, som företräder juridisk person och av uppsåt eller grov oaktsamhet underlåter att redovisa innehållet skattebelopp skall, på därom särskilt förd talan, kunna förpliktas att solidariskt med den juridiska personen svara för beloppet. När särskilda skäl föreligger skall ställföreträdarens betalningsskyldighet dock kunna jämkas eller efterges. För att förmå försumliga arbetsgivare att tillhandahålla bokföring m. m. förordas dessutom att, förutom länsstyrelse, även lokal skattemyndighet skall få rätt att förelägga vite.

I motionerna I: 865 och II: 1070 har hemställts om avslag på propositionen i denna del.

Avsaknaden av bestämmelser i uppborädsförordningen om ekonomisk ansvarighet för arbetsgivares ställföreträdare vid försummad skatteredovisning har varit särskilt framträdande i fråga om de s. k. fåmansbolagen. Verkställande direktören eller annan som företräder sådant bolag kan genom bristande skatteredovisning ådra sig straffansvar. Trots att bolaget helt saknat tillgångar har emellertid ställföreträdaren i allmänhet inte kunnat åläggas att med egna medel ersätta den innehållna men inte inlevererade

skatten. En sådan ordning är självfallet inte tillfredsställande. Som departementschefen framhållit är avsikten med förslaget inte att införa en ny straffsanktion utan endast att skapa möjlighet för det allmänna att utkräva ett solidariskt ekonomiskt ansvar av en försumlig ställföreträdare och den juridiska person, som han företräder. Några allvarigare invändningar från rättssäkerhetssynpunkt kan enligt utskottets mening inte riktas mot den föreslagna kompletteringen av lagstiftningen. Utskottet vill dessutom erinra om att betalningsskyldigheten kan jämkas eller efterges när särskilda skäl därtill föreligger. Några principiella invändningar kan enligt utskottets mening inte heller göras mot förslaget att lokal skattemyndighet ges rätt att förelägga tredskande arbetsgivare vite för att få tillgång till de handlingar, som erfordras för kontrollen av skatteredovisningen. Med det anförda tillstyrker utskottet propositionen även i dessa delar och avstyrker således bifall till motionerna I: 865 och II: 1070.

De räntor som utgår enligt uppbördsförordningen är dels ränta på kvarstående skatt (kvarskatteränta), dels ränta på överskjutande preliminär skatt, som beräknas vid debitering av slutlig skatt (ö-skatteränta), och dels restitutionsränta, som tillgodoförs då återbetalning av för mycket inbetald skatt eljest sker.

I propositionen framläggs förslag till ändrade bestämmelser rörande ränteberäkningen i syfte att åstadkomma mer enhetliga och rättvisa bestämmelser än som nu gäller. Bl. a. föreslås ändringar av räntebestämmelserna vid restitution av skatt i samband med tillämpningen av reglerna i förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst, förordningen om begränsning av skatt i vissa fall och förordningen om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar. Enligt gällande bestämmelser i dessa författningar utgår inte ränta på belopp som restitueras. I propositionen föreslås att skattskyldig skall tillgodoföras ö-skatteränta men inte restitutionsränta, när skatten nedsätts med tillämpning av sistnämnda författningar.

I de vid riksdagens början väckta motionerna I: 159 och II: 203 har hemställts om utredning rörande ändrade principer för beräkning av ränta vid restitution av skatt i sådana fall, då skatterestitutionen är beroende av ansökan från den skattskyldige.

Genom de ovan redovisade förslagen i propositionen har motionärernas yrkande delvis blivit tillgodosett. Enligt utskottets mening är det emellertid inte tillfredsställande att en skattskyldig inte är berättigad till restitutionsränta i de i motionerna avsedda fallen. Det är inte rimligt att en skattskyldig, som fått sitt yrkande bifallet, inte skall få kompensation för den ränteförlust han gör under processtiden. Avsaknaden av bestämmelser om restitutionsränta är särskilt påtaglig i sådana fall, då fråga är om betydande skattebelopp och vederbörande taxeringsintendent utan framgång fört talan i högsta instans för att erhålla ett prejudicerande avgörande. Utskottet

är medvetet om att det är förenat med vissa svårigheter att göra en lämplig gränsdragning mellan fall, då restitutionsränta bör utgå, och fall, då sådan ränta kan anses mindre befogad. Det av motionärerna aktualiserade spörsmålet har emellertid fått ökad betydelse genom utvidgningen av tillämpningsområdet för förordningen om ackumulerad inkomst och tillkomsten av bestämmelserna om särskild skatteberäkning för makar. Utskottet vill därför förorda, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning om ändrade principer för beräkning av ränta vid skatterestitution i fall, då restitutionen är beroende av ansökan från den skattskyldige. Med det anförda tillstyrker utskottet bifall till motionerna I: 159 och II: 203.

Utöver vad ovan anförts har utskottet inte funnit anledning till erinringar mot de av departementschefen föreslagna reglerna för beräkning av ränta och tillstyrker således propositionen i nämnda delar.

På grundval av uppbördsutredningens betänkande »Skatteavdrag på konkursgäldenärs inkomst» (Stencil Fi 1966: 7) har i propositionen även föreslagits upphävande av stadgandet i 10 § uppbördsförordningen om förbud mot avdrag för preliminär A-skatt på konkursgäldenärs inkomst. För att konkursgäldenären inte skall kunna begära för högt skatteavdrag och därigenom undandra konkursboet den del av lönen som tillkommer boet föreslås vidare att lokal skattemyndighet skall kunna minska avdraget på ansökan av boet, som då äger rätt till den skatt som inbetalts för mycket.

Enligt gällande rättspraxis är konkursgäldenär skattskyldig för arbetsinkomst. Under remissbehandlingen har allmänt vitsordats att gällande förbud mot skatteavdrag på konkursgäldenärs inkomst haft otillfredsställande verkningar för konkursgäldenären, som efter konkursens avslutande blir skyldig att erlagga hela den skatt, som belöper på hans inkomst under konkursen. På grund härav och då förslaget innebär en anpassning av uppbördssystemet till gällande rättspraxis beträffande skattskyldigheten samt förslaget helt överensstämmer med de uttalanden, som gjorts av lagberedningen i betänkandet »Utsökningsrätt III» (SOU 1964: 57) har utskottet ansett sig böra biträda departementschefens förslag.

De ändringar i uppbördsreglerna av i huvudsak teknisk natur, som föreslås i anledning av övergången till automatisk databehandling inom uppbördsväsendet vid årsskiftet 1967/68, liksom övriga i propositionen behandlade detaljfrågor, vilka av utskottet i det föregående inte närmare berörts, har inte föranlett erinran eller eljest särskilt yttrande från utskottets sida.

Vid sin granskning av de framlagda författningsförslagen har utskottet uppmärksammat vissa inadvartenser i bestämmelserna om avjämnning av öretal och föreslår därför i förenhetligande syfte ändringar i 6 § tredje stycket uppbördsförordningen och 58 § andra stycket förordningen om allmän varuskatt. Genom departementschefens förslag har vidare vissa hänvisningar i 35 § andra stycket och 36 § första stycket uppbördsförordningen blivit överflödiga och bör därför utgå. En bestämmelse om att allmänt om-

bud äger föra talan även till skattskyldigs eller arbetsgivares förmån finns intagen i den nya 72 a § i uppbördsförordningen. Motsvarande bestämmelse i 86 § sista stycket samma förordning bör med hänsyn därtill utgå.

Utskottet behandlar i detta sammanhang även vissa andra vid riksdagens början motionsvis framförda förslag om ändringar av uppbördsreglerna.

I motionerna I: 331 och II: 424 har hemställts om utredning av möjligheterna till ett vidgat dispensförfarande vid skatteuppbörd under semesterperiod. Till stöd för yrkandet har åberopats företagens svårigheter att göra förskottsinsbetalningar av skatt före juli månads ingång och att kvarhålla personal för skatteredovisningen under semestermånaden.

Enligt 23 § uppbördsförordningen förfaller skatt till betalning under en eller flera uppbördsterminer. Dessa omfattar tiden fr. o. m. den 6 t. o. m. den 13 i månaderna mars, maj, juli, september, november och januari. Då särskilda skäl föreligger kan jämlikt 53 § 3 mom. uppbördsförordningen viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare medges rätt att, utan att erlagga särskild avgift eller restavgift, inbetala arbetstagares skatt, som förfaller under viss termin, efter utgången av samma termin eller, i fråga om arbetsgivare med minst två arbetstagare eller därmed likställd arbetsgivare, efter den 18 i den månad, varunder uppbördsterminen infaller.

Jämlikt bestämmelser i 21 och 46 §§ förordningen om allmän varuskatt skall skattskyldig efter varje redovisningsperiod, som i regel omfattar två månader, inbetala den på den skattepliktiga omsättningen belöpande preliminära skatten. Skatteinbetalningen skall göras senast den 18 i månaden närmast efter utgången av den redovisningsperiod som skatten avser. För första redovisningsperioden skall skatten sålunda inbetalas senast den 18 mars, för andra redovisningsperioden senast den 18 maj o. s. v. Kungl. Maj:t äger i förekommande fall medge att viss skattskyldig eller vissa grupper av skattskyldiga, utan påföljd av restavgift, får inbetala preliminär allmän varuskatt efter det skatten förfallit till betalning. Kvarstående allmän varuskatt förfaller enligt bestämmelse i 50 § förordningen om allmän varuskatt till betalning den 18 januari året efter taxeringsåret.

Enligt vad utskottet erfarit har man hittills varit mycket restriktiv när det gäller att meddela dispenser från att inbetala skatt inom föreskriven tid. En vidgad dispensrätt under den uppbördstermin, som infaller i juli månad, skulle otvivelaktigt innebära förskjutningar i skatteuppbörden och medföra avsevärda administrativa svårigheter för uppbördsmyndigheterna. På grund härav anser utskottet sig inte kunna biträda motionärernas utredningsyrkande och avstyrker således bifall till motionerna I: 331 och II: 424.

I motionerna I: 615 och II: 779 har framhållits att en arbetsgivare i likviditetssvårigheter ofta endast har medel att finansiera arbetstagarnas nettolöner men inte de på lönerna belöpande preliminära skatterna. Under sådana förhållanden kan arbetsgivaren enligt motionärernas mening knappast anses ha obehörigen förfogat över statens medel. Motionärerna anser det

otillfredsställande att staten i förevarande fall äger företräde framför arbetstagarna till arbetsgivarens medel och begär därför utredning av detta spörsmål.

Källskattesystemet bygger på medverkan från arbetsgivarnas sida på det sättet, att arbetsgivarna i uppbördsförordningen ålagts att verkställa avdrag för preliminär och kvarstående skatt på arbetstagarnas löner. För att förmå arbetsgivarna att fullgöra dessa skyldigheter har de, som tidigare nämnts, ålagts både ett ekonomiskt och ett straffrättsligt ansvar. Den ekonomiska ansvarigheten innebär, att arbetsgivare, som utan skäl原因 anledning underlåter att verkställa skatteavdrag, är solidariskt ansvarig med arbetstagaren för den skatt som rätteligen bort innehållas. Om arbetsgivare underlåter att redovisa verkställt skatteavdrag, är arbetstagaren däremot fri från betalningsskyldighet och arbetsgivaren således ensam ansvarig för det innehållna skattebeloppet.

Ett bifall till motionärernas yrkande skulle innebära ett avsevärt avsteg från principerna för källskattesystemet. Om det från samhällets synpunkt är angeläget, att ett företag i likviditetssvårigheter fortsätter sin verksamhet, bör enligt utskottets uppfattning stödet till företaget lämnas i form av direkta bidrag och inte genom att åsidosätta principerna för skatteuppbörden. Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 615 och II: 779.

Utskottets hemställan

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 130 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas och med avslag på de likalydande motionerna I: 865 av herr Enarsson m. fl. samt II: 1070 av herrar Björkman och Lothigius ävensom de likalydande motionerna I: 866 av herr Tistad och II: 1071 av herr Werbro — måtte antaga följande vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272) med de ändringar och tillägg att

dels ingressen erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

(Kungl. Maj:ts förslag)

Härigenom förordnas, dels att 32 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 skall upphöra att gälla, dels att 2 § 2 mom., 3 § 2 mom.,

(Utskottets förslag)

Härigenom förordnas, dels att 32 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 skall upphöra att gälla, dels att 2 § 2 mom., 3 § 2 mom.,

(Kungl. Maj:ts förslag)

4 § 1 mom., 7, 10, 12, 22, 23 och 26 §§, 27 § 3 mom., 28, 31, 33, 35, 37 och 38 §§, 39 § 1 mom., 40 §, 41 § 1 mom., 44 §, 45 § 1 mom., 48 § 1 och 2 mom., 49 och 50 §§, 53 § 1 och 3 mom., 54 §, 56 § 1 och 4 mom., 57 §, 58 § 1 mom., 68 § 1, 2 och 5 mom., 69 §, 70 § 2 mom., 71, 75, 83 och 84 §§, 85 § 1 mom., 86, 87 och 88 §§, punkt 5 av anvisningarna till 39 §, anvisningarna till 40 och 41 §§, punkt 1 av anvisningarna till 45 § samt anvisningarna till 49 § samma förordning¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, dels att till 45 § förordningen skall fogas ett nytt moment, betecknat 3 mom., och till 69 § förordningen skall fogas ett nytt moment, betecknat 3 mom., av nedan angiven lydelse, och dels att i nämnda förordning skall införas två nya paragrafer, betecknade 72 a och 77 a §§, av nedan angiven lydelse.

(Utskottets förslag)

4 § 1 mom., 6, 7, 10, 12, 22, 23 och 26 §§, 27 § 3 mom., 28, 31, 33, 35, 36, 37 och 38 §§, 39 § 1 mom., 40 §, 41 § 1 mom., 44 §, 45 § 1 mom., 48 § 1 och 2 mom., 49 och 50 §§, 53 § 1 och 3 mom., 54 §, 56 § 1 och 4 mom., 57 §, 58 § 1 mom., 68 § 1, 2 och 5 mom., 69 §, 70 § 2 mom., 71, 75, 83 och 84 §§, 85 § 1 mom., 86, 87 och 88 §§, punkt 5 av anvisningarna till 39 §, anvisningarna till 40 och 41 §§, punkt 1 av anvisningarna till 45 § samt anvisningarna till 49 § samma förordning¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, dels att till 45 § förordningen skall fogas ett nytt moment, betecknat 3 mom., och till 69 § förordningen skall fogas ett nytt moment, betecknat 3 mom., av nedan angiven lydelse, och dels att i nämnda förordning skall införas två nya paragrafer, betecknade 72 a och 77 a §§, av nedan angiven lydelse.

dels ock att 6, 35, 36 och 86 §§ nämnda förordning erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

(Nuvarande lydelse)

(Utskottets förslag)

6 §.

Preliminär A-skatt — — — — — fråga är.

Beträffande inkomst — — — — — för dagsinkomst.

Är anställningen annan än sådan, varom i 4 § 4 mom. sägs, skall gälla att, därest inkomsten avser annan tidsperiod än som är i skattetabellen upptagen, först uträknas huru mycket av inkomsten som belöper på en i tabellen upptagen tidsperiod av minst en veckas längd. Skatten beräknas därefter med utgångspunkt från det skattebelopp, som skulle utgå för sådan del av inkomsten, och efter förhållandet mellan, å ena sidan, längden av den tidsperiod den uppburna inkomsten avser och, å andra sidan, den i tabellen angivna tidsperiodens längd. *Ingår härvid i skattebelopp öretal, skall beloppet*

Är anställningen annan än sådan, varom i 4 § 4 mom. sägs, skall gälla att, därest inkomsten avser annan tidsperiod än som är i skattetabellen upptagen, först uträknas huru mycket av inkomsten som belöper på en i tabellen upptagen tidsperiod av minst en veckas längd. Skatten beräknas därefter med utgångspunkt från det skattebelopp, som skulle utgå för sådan del av inkomsten, och efter förhållandet mellan, å ena sidan, längden av den tidsperiod den uppburna inkomsten avser och, å andra sidan, den i tabellen angivna tidsperiodens längd. Uppbäres vid anställning varom nu är fråga in-

(Nuvarande lydelse)

avrundas till närmast lägre hela krontal. Uppbäres vid anställning varom nu är fråga inkomst för kortare tidsperiod än en vecka, skall preliminär skatt icke utgå mer än en gång i veckan. Därvid skola de under samma vecka uppburna inkomstbeloppen sammanräknas och anses på en gång utbetalda.

(Utskottets förslag)

komst för kortare tidsperiod än en vecka, skall preliminär skatt icke utgå mer än en gång i veckan. Därvid skola de under samma vecka uppburna inkomstbeloppen sammanräknas och anses på en gång utbetalda.

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

35 §.

Debetsedel å — — — — — under taxeringsåret.

Debetsedel, avseende preliminär A-skatt, skall i den ordning, som i nästföregående stycke sägs, översändas till skattskyldig senast den 18 januari under inkomståret.

Debetsedel, avseende preliminär A-skatt, skall översändas till skattskyldig senast den 18 januari under inkomståret.

Uppbär skattskyldig, — — — — — den skattskyldige.

(Nuvarande lydelse)

(Utskottets förslag)

36 §.

Debetsedel, upptagande preliminär B-skatt, skall i den ordning, som i 35 § första stycket sägs, översändas till skattskyldig senast den 25 februari under inkomståret.

Debetsedel, upptagande preliminär B-skatt, skall översändas till skattskyldig senast den 25 februari under inkomståret.

Debetsedel å — — — — — ske kan.

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

86 §.

Över länsstyrelses — — — — — av vite.

Besvären skola — — — — — vederbörande länsstyrelse.

Sedan besvären — — — — — giva anledning.

Över kammarrättens — — — — — till prövning.

Besvär rätt tillkommer — — — — — utslaget avser.

Allmänt ombud — — — — — nu sagts.

Ombudet må föra talan även till skattskyldigs eller arbetsgivares förmån.

2) förordning om ändrad lydelse av 5 § 1 mom. förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter;

3) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

4) förordning angående ändrad lydelse av 8 § och 12 § 1 mom. förordningen den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt;

5) förordning angående ändrad lydelse av 1 § 2 mom. förordningen den 31 december 1945 (nr 903) om utdebitering av tingshusmedel;

6) förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt;

7) lag angående ändring i lagen den 26 oktober 1951 (nr 691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan;

8) förordning om ändrad lydelse av 5 § förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst;

9) förordning angående ändring i förordningen den 6 juni 1952 (nr 410) med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall;

10) lag om ändrad lydelse av 72 § landstingslagen den 14 maj 1954 (nr 319);

11) förordning angående ändrad lydelse av 14 § 2 mom. och 20 § förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt;

12) förordning angående ändrad lydelse av 55 och 58 §§ förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt med den ändringen att 58 § erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

58 §.

Har deklaration ————— 51 § sägs.

Restavgiften utgår efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som icke erlagts, dock ej mindre än tio kronor. *Restavgiften skall vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal.*

Restavgiften utgår efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som icke erlagts, dock ej mindre än tio kronor. *Öretal som uppkommer vid denna beräkning skall jämnas till närmast högre hela krontal.*

Vad i ————— är fråga.

13) förordning om ändrad lydelse av 8 § förordningen den 18 december 1959 (nr 551) angående beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring;

14) förordning om ändrad lydelse av 17 och 40 §§ förordningen den 18 december 1959 (nr 552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.;

15) lag angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 25 maj 1962 (nr 398) om finansiering av folkpensioneringen;

16) förordning angående ändrad lydelse av 10 § förordningen den 21 maj 1965 (nr 153) om särskild skatteberäkning i vissa fall för makar;

B) att riksdagen — med bifall till de likalydande motionerna I: 159 av herr Lundström och II: 203 av herr Öhvall — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning rörande ändrade principer för beräkning av ränta vid skatterestitution i fall, då sådan restitution är beroende av ansökan från den skattskyldige;

C) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 331 av herrar Ottosson och Yngve Nilsson samt II: 424 av herrar Thylén och Nordgren, ävensom

2) de likalydande motionerna I: 615 av herr Harald Petersson samt II: 779 av herrar Sundkvist och Josefson i Arrie,

icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 26 oktober 1967

På bevillningsutskottets vägnar:

TAGE MAGNUSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Einar Eriksson (s), Yngve Nilsson (h), Stefanson (fp), Wärnberg (s), Gösta Jacobsson (h), Wirmark (s), Paul Jansson (s), Sundin (cp), Tistad (fp) och Stadling (s); samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås (h), Allard* (s), Vigelsbo (cp), Andersson i Essvik* (s), fru Nettelbrandt* (fp), herrar Eriksson i Bäckmora (cp), Enskog (fp), Kristenson (s), Carlsson i Västerås (s) och Carlstein (s).

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer

1) av herrar *Stefanson* (fp), *Gösta Jacobsson* (h), *Sundin* (cp), *Tistad* (fp), *Vigelsbo* (cp), fru *Nettelbrandt* (fp), herrar *Eriksson* i Bäckmora (cp) och *Enskog* (fp), vilka ansett

dels att det avsnitt i utskottets yttrande på s. 58, som börjar med orden »Enligt uppbördsförordningen» och slutar med orden »och II: 1071», bort ha följande lydelse:

»Med hänvisning till vad som anförts i motionerna tillstyrker utskottet bifall till motionerna I: 866 och II: 1071.»;

dels ock att utskottet under punkt A 1 bort hemställa,

att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 130 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas — måtte med bifall till de likalydande motionerna I: 866 av herr Tistad och II: 1071 av herr Werbro besluta att 48 § 1 mom. uppbördsförordningen skall ha följande lydelse:

48 §.

1 mom. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga blivit nedsatt på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat eller på grund av studier, må av lokal skattemyndighet erhålla anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två av de uppbördsterminer, vilka utlöpa närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, under vilken den första av nyssnämnda terminer infaller.

2) av herrar *Yngve Nilsson* (h), *Stefanson* (fp), *Gösta Jacobsson* (h), *Tistad* (fp), *Magnusson* i Borås (h), fru *Nettelbrandt* (fp) och herr *Enskog* (fp), vilka ansett

dels att det avsnitt i utskottets yttrande, som börjar på s. 60 med orden »Avsaknaden av» och slutar på s. 61 med orden »därtill föreligger.», bort ha följande lydelse:

»Principiella invändningar kan riktas mot den rättsliga konstruktionen av den under 77 a § föreslagna bestämmelsen av innebörd, att den, som företräder arbetsgivare, som är juridisk person, under vissa förutsättningar kan åläggas ett civilrättsligt personligt betalningsansvar, solidariskt med arbetsgivaren, för innehållna, ej redovisade källskattemedel. Ett dylikt betalningsansvar synes i första hand oförenligt med arbetsgivarens rättsliga ställning inom uppbördssystemet när det gäller dylika medel.

Det är nämligen att märka att de medel, som en arbetsgivare avdrager som A-skatt vid utbetalning av lön till anställda, icke blir rättsligen avskilda från arbetsgivarens egna tillgångar. De står till arbetsgivarens förfogande, kan användas i företagets drift och ingår i dettas allmänna kassarörelse. Kronan har allenast en fordran gentemot arbetsgivaren på den innehållna skatten, och det är med egna medel som arbetsgivaren har att i sinom tid under vederbörande uppbördstermin varannan månad betala denna kronans fordran. När arbetsgivaren i samband med källskattesystemets införande ålades besväret med uppbörden av de anställdas skatter, åberopades uttryckligen i regeringspropositionen förmånen för arbetsgivaren att få förfoga över medlen fram till nästa uppbördstermin med rätt att draga ränta å medlen i fråga som skäl för att särskild ersättning av statsmedel för detta besvär icke skulle utgå till arbetsgivaren.

Om förslaget genomföres skulle frågan om arbetsgivarens resp. ställföreträdarens ansvar komma att i praktiken aktualiseras vid uppkomna betalningssvårigheter för arbetsgivaren och ställas på sin slutliga spets i dennes konkurs. Av naturliga skäl betalar denne vid försämrad likviditet först de mest nödvändiga, omedelbart till betalning förfallna utgifterna för driften, främst de anställdas löner — eftersom de anställda eljest nedlägger arbetet och driften stoppas — och fakturor å för driften erforderliga råvaruleveranser. För källskattemedlen åtnjuter arbetsgivaren däremot kredit intill förfallodagen. Vid inträffad konkurs kan ställföreträdaren till äventyrs — rättspraxis är här icke alldeles entydig — bli dömd till ansvar för mannamån mot borgenärer jämlikt 11 kap. 4 § brottsbalken, om han tillgodoser kronan framför övriga borgenärer. Här föreligger redan nu en kollision mellan olika lagregler; den accentueras emellertid ytterligare genom den föreslagna nya regeln. Det är att notera att det — i motsats till vad som föreslås för källskattemedlens del — icke föreligger något personligt betalningsansvar för ställföreträdaren när det gäller arbetsgivarens löneskulder till de anställda.

En viss modifiering i den ovan omnämnda principen, att kronans rätt inskränker sig till en civilrättslig fordran, inträder förvisso därigenom att arbetsgivarens underlåtenhet att betala denna kronans fordran under uppbördsterminen kan vid uppsåt eller grov vårdslöshet för ställföreträdaren medföra straff jämlikt 80 § uppbördsförordningen. Detta förändrar emellertid icke den civilrättsliga situationen såsom sådan. I brist på uttryckligt stadgande har vid brott enligt nämnda lagrum i rättspraxis skadeståndsskyldighet icke ansetts kunna åläggas ställföreträdaren.

Den föreslagna utvidgningen av det civilrättsliga ansvaret till den som företräder arbetsgivaren står vidare mindre väl i överensstämmelse med den grundläggande principen för de juridiska personernas, d. v. s. aktiebolagens och de ekonomiska föreningarnas rättsliga ställning. Enligt gällande lagstiftning svarar nämligen de juridiska personerna för sina skulder en-

dast med de egna tillgångarna, medan däremot något personligt betalningsansvar för delägare eller anställd icke är för handen.

Det är icke utan vidare klart vilka befattningshavare, som i förevarande sammanhang innefattas under begreppet ställföreträdare. Av propositionen framgår icke om begreppet omfattar endast verkställande direktör eller även avser ekonomidirektör eller kamrer eller annan befattningshavare i jämställd ställning. Att ställföreträdaren är ekonomiskt intresserad i företaget förutsättes uppenbarligen icke. Han kan vara enbart anställd.

Gentemot de anförda invändningarna kan visserligen anföras att den ekonomiska räckvidden av den föreslagna lagregeln i viss mån är begränsad därigenom att förutsättningen för att vederbörande skall kunna åläggas personligt betalningsansvar är att uppsåt eller grov oaktsamhet konstaterats. Men det föreligger oklarhet om vad som i förevarande sammanhang förstås med uppsåt eller grov vårdslöshet. Anses det subjektiva rekvisitet uppfyllt enbart vid det förhållande, att arbetsgivarens ekonomiska situation varit sådan, att han — genom att ha betalt andra skulder — på förfallodagen faktiskt saknat medel för betalning av innehållna källskattemedel? Detta är uppenbarligen det vanligaste fallet när staten lider förlust.

Den omständigheten att enligt förslaget betalningsskyldigheten må jämkas eller eftergivnas minskar icke de principiella betänkligheterna. Att en bestämmelse av sagda innebörd ansetts behövligen illustrerar snarare rättsläggets oklarhet.

Med hänsyn till de anförda principiella betänkligheterna och till de svårbedömbara praktiska konsekvenserna av den föreslagna lagregeln tillstyrker utskottet bifall till motionerna I: 865 och II: 1070.»;

dels ock att utskottet under punkt A 1 bort hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 130 i vad den avser 77 a § i förslaget till förordning om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272) avseende ställföreträdarens personliga ansvar för innehållna, ej redovisade källskattemedel samt att författningsförslaget måtte ändras i enlighet härmed.

3) av herrar *Einar Eriksson* (s), *Wärnberg* (s), *Wirmark* (s), *Paul Jansson* (s), *Stadling* (s), *Allard* (s), *Andersson* i Essvik (s), *Kristenson* (s), *Carlsson* i Västerås (s) och *Carlstein* (s), vilka ansett

dels att det avsnitt av utskottets yttrande, som på s. 61 börjar med orden »Genom de» och på s. 62 slutar med orden »och II: 203», bort ha följande lydelse:

»Genom de ovan redovisade förslagen i propositionen har motionärernas yrkande delvis blivit tillgodosett. Enligt utskottets mening är det inte tillfredsställande att en skattskyldig, på sätt föreslagits i propositionen, endast skall vara berättigad till ö-skatteränta men inte till restitutionsränta i

de i motionerna avsedda fallen. Det är inte rimligt att en skattskyldig, som fått sitt yrkande bifallet, inte skall få kompensation för den ränteförlust han gör under processtiden. Avsaknaden av bestämmelser om restitutionsränta är särskilt påtaglig i sådana fall, då fråga är om betydande skattebelopp. Utskottet är medvetet om att det är förenat med vissa svårigheter att göra en lämplig gränsdragning mellan fall, då restitutionsränta bör utgå, och fall, då sådan ränta kan anses mindre befogad. Det av motionärerna aktualiserade spörsmålet har emellertid fått ökad betydelse genom utvidgningen av tillämpningsområdet för förordningen om ackumulerad inkomst och tillkomsten av bestämmelserna om särskild skatteberäkning för makar. Departementschefen har i propositionen uppgivit, att frågan om skyldighet för lokal skattemyndighet att ex officio göra beräkning av kvarskatteränta gemensamt för samtaxerade makar kommer att tas upp till prövning av centrala folkbokförings- och uppboränsnämnden snarast efter ADB-systemets införande. Utskottet förutsätter att frågan om ändrade principer för ränteberäkning, när tillämpningen av en speciell författningsbestämmelse är beroende av särskild ansökan tas upp till prövning i detta sammanhang. Med det anförda anser utskottet sig ha besvarat yrkandet i motionerna I: 159 och II: 203.»;

dels ock att utskottet under punkt B bort hemställa,

att de likalydande motionerna I: 159 av herr Lundström och II: 203 av herr Öhvall icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

4) av herrar *Yngve Nilsson* (h), *Stefanson* (fp), *Gösta Jacobsson* (h) och *Magnusson* i Borås (h), vilka — under åberopande av innehållet i de likalydande motionerna I: 331 av herrar *Ottosson* och *Yngve Nilsson* samt II: 424 av herrar *Thylén* och *Nordgren* — ansett att utskottet under punkt C 1 bort hemställa,

att riksdagen, med bifall till de likalydande motionerna I: 331 av herrar *Ottosson* och *Yngve Nilsson* samt II: 424 av herrar *Thylén* och *Nordgren*, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av möjligheten för ett vidgat dispensförfarande avseende skatteuppbörd under semesterperiod.